

INTERNATIONAL POWERLIFTING FEDERATION

**POLSKI ZWIĄZEK KULTURYSTYKI,
FITNESS I TRÓJBOJU SIŁOWEGO**

PRZEPISY ORGANIZACJI I SĘDZIOWANIA ZAWODÓW TRÓJBOJU SIŁOWEGO

Obowiązujące od 01 stycznia 2024 roku.

OPRACOWANIE – *Kolegium Sędziów Trójboju Siłowego PZKFITS*

Na podstawie:

"The International Powerlifting Federation Technical Rules book 2024"

Kontakt: pzkfits@pzkfits.pl

wersja polska: <http://www.pzkfits.pl>

<http://www.powerlifting.sport/>

wersja angielska <http://www.powerlifting.sport/>

Oficjalnym tekstem „Przepisów organizacji i sędziowania zawodów trójboju siłowego” jest tekst wydany przez IPF i opublikowany w języku angielskim. W przypadku konfliktu pomiędzy wersją angielską a wersją w innym języku, decyduje wersja angielska.

SPIS TREŚCI

PRZEPISY OGÓLNE	4
Kategorie wiekowe	5
Kategorie wagowe	5
SPRZĘT I JEGO OPIS TECHNICZNY	7
Wagi	7
Pomost	7
Gryfy i talerze	8
Zaciski	9
Stojaki do przysiadów	9
Ławka	9
Zegary	9
Sygnalizacja świetlna	9
System kart sędziowskich - przyczyna niezaliczenia	10
Tablica wyników	11
WYPOSAŻENIE OSOBISTE	11
Kostiumy	11
T-shirt / koszulki specjalistyczne	13
Bielizna	14
Skarpety	14
Pas	15
Obuwie	15
Nakolanniki	15
Bandaże	16
Plastry	16
Kontrola wyposażenia osobistego	17
Logo sponsora	17
Uwagi ogólne	18
BOJE SIŁOWE I PRZEPISY WYKONANIA	18
Przysiad	18
Przysiad - przyczyny niezaliczenia	19
Wyciskanie leżąc	19

Wyciskanie leżąc – przepisy dla zawodów niepełnosprawnych	19
Wyciskanie leżąc - przyczyny niezaliczenia	22
Martwy ciąg	23
Martwy ciąg - przyczyny niezaliczenia	23
WAŻENIE	24
PORZĄDEK ZAWODÓW	25
System rundowy	26
Kartki do podejść	27
Obowiązki osób funkcyjnych	28
Przepisy różne (błędy obciążania sztangi, niewłaściwe zachowanie, odwołania itp.)	29
SĘDZIOWIE	31
JURY I KOMISJA TECHNICZNA	35
Jury	35
Komisja Techniczna IPF	36
REKORDY ŚWIATA I REKORDY MIĘDZYNARODOWE	37
Zawody międzynarodowe	37
ZAWODY KLASYCZNE	38
Kostium	38
T-shirt	38
Bielizna	39
Skarpety	40
Pas	40
Obuwie	40
Opaski	41
Kciuk	42
Kontrola wyposażenia osobistego	42
Obowiązki i odpowiedzialność trenera	43
Logo sponsora	44
Formuła IPF	44
Dodatkowe przepisy obowiązujące w Polsce	45

PRZEPISY OGÓLNE TRÓJBOJU SIŁOWEGO

1. W niniejszych przepisach, dla zachowania zwięzłości, gdziekolwiek znajdują się słowa „on” lub „jego” - odnoszą się one do obu płci. Wszystkie odniesienia do płci powinny być znowelizowane do postaci gwarantującej równe prawa obu płciom, bez wymieniania kobiet, jako kogoś, wymagającego odrębnych przepisów, jak w przykładzie z „Ważenia”.
 - (a) Międzynarodowa Federacja Trójboju Siłowego uznaje następujące boje, które muszą być wykonywane w tej kolejności we wszystkich zawodach, przeprowadzanych zgodnie z przepisami IPF:
A. Przysiad B. Wyciskanie Leżąc C. Martwy Ciąg D. Suma Trójboju
 - (b) Współzawodnictwo odbywa się pomiędzy zawodnikami w kategoriach określonych przez płeć, wagę ciała i wiek. Otwarte Mistrzostwa Seniorów Kobiet i Mężczyzn zezwalają na udział zawodników w wieku od 19 lat, liczone od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego w którym ukończy 19 rok życia.
 - (c) W przypadku rozgrywania połączonych zawodów klasycznych i sprzętowych kategorii wiekowych mistrzostw w trójboju siłowym lub wyciskania leżąc np.: mistrzostwa juniorów do lat 18, mistrzostwa juniorów do lat 23, mistrzostwa open i mistrzostwa weteranów zarówno w zawodach klasycznych jak i sprzętowych, zawodnik ma możliwość rywalizacji w jednej kategorii wiekowej w zawodach klasycznych i jednej kategorii wiekowej w zawodach sprzętowych. Zawodnik jest zobowiązany do wniesienia opłaty za dwie klasyfikacje i startować dwa razy. Żaden zawodnik nie może rywalizować dwa razy w zawodach sprzętowych lub dwa razy w zawodach klasycznych. Weterani trzeciej i czwartej grupy wiekowej nie mogą rywalizować w zawodach otwartych (seniorów). Gdy w zgłoszeniach wstępnych zawodnik zostanie wpisany na listę w danej grupie wiekowej, to nie może w zgłoszeniach końcowych zmienić na inną grupę wiekową. Zawodnik w zgłoszeniach końcowych może zmienić tylko kategorię wagową.
 - (d) Niniejsze przepisy stosują się do wszelkiego typu zawodów.
 - (e) Każdy zawodnik ma prawo wykonania trzech podejść w każdym boju. Najwyższe udane podejście w każdym boju zaliczane jest do trójboju. Jeśli dwóch lub więcej zawodników uzyska identyczny wynik w trójboju to zawodnik z mniejszą wagą ciała klasyfikowany jest wyżej niż zawodnik z wyższą wagą ciała.
 - (f) Jeżeli dwóch zawodników ma taką samą wagę i osiągnie taki sam rezultat w trójboju, zawodnik, który pierwszy ukończył trójboj będzie wyżej sklasyfikowany niż drugi zawodnik. Taka sama procedura będzie zastosowana w przypadku przyznawania nagród za najlepszy przysiad, wyciskanie leżąc i martwy ciąg lub ustanowienie rekordu świata.
2. IPF, za pośrednictwem swoich federacji członkowskich, uznaje i organizuje następujące Mistrzostwa Świata:
Główne wydarzenia w kalendarzu IPF są następujące:
 - Mistrzostwa Świata w Trójboju Siłowym
 - Mistrzostwa Świata Juniorów do lat 18 i 23 w Trójboju Siłowym
 - Mistrzostwa Świata Weteranów w Trójboju Siłowym
 - Mistrzostwa Świata w Wyciskaniu Leżąc (Seniorów, Juniorów do lat 18 i 23 i Weteranów)
 - Mistrzostwa Świata w Trójboju Siłowym Klasycznym
 - Mistrzostwa Świata Juniorów do lat 18 i 23 w Trójboju Siłowym Klasycznym
 - Mistrzostwa Świata Weteranów w Trójboju Siłowym Klasycznym
 - Mistrzostwa Świata w Wyciskaniu Leżąc Klasycznym (Seniorów, Juniorów do lat 18 i 23 i Weteranów)
 - Uniwersytecki Puchar Świata
 - Inne międzynarodowe zawody zaakceptowane przez Komitet Wykonawczy

Sekretarz Mistrzostw, w porozumieniu z Komitetem Wykonawczym, zapewnia, żeby główne międzynarodowe wydarzenia nie kolidowały ze sobą. Jeśli to konieczne, sankcje mogą zostać odrzucone w celu osiągnięcia uporządkowanego Kalendarza. **W razie konieczności wydarzenia w kalendarzu mogą zostać połączone w jedno mistrzostwa.**

3. IPF uznaje i rejestruje rekordy świata w poszczególnych bojach w kategoriach opisanych poniżej:

Kategorie wiekowe:

Mężczyźni

<i>Seniorzy:</i>	od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego w którym zawodnik kończy 19 lat.
<i>Juniorzy do lat 18:</i>	od dnia ukończenia 14 lat do końca roku kalendarzowego w którym zawodnik kończy 18 lat.
<i>Juniorzy do lat 23:</i>	od 1 stycznia w roku, w którym zawodnik kończy 19 lat do końca roku kalendarzowego, w którym kończy 23 lata.
<i>Weterani I:</i>	od 1 stycznia w roku, w którym zawodnik kończy 40 lat do końca roku kalendarzowego, w którym kończy 49 lat.
<i>Weterani II:</i>	od 1 stycznia w roku, w którym zawodnik kończy 50 lat do końca roku kalendarzowego, w którym kończy 59 lat.
<i>Weterani III:</i>	od 1 stycznia w roku, w którym zawodnik kończy 60 lat do końca roku kalendarzowego, w którym kończy 69 lat.
<i>Weterani IV:</i>	od 1 stycznia w roku, w którym zawodnik kończy 70 lat, wzwyż.

Kobiety

<i>Seniorki:</i>	od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego w którym zawodniczka kończy 19 lat.
<i>Juniorki do lat 18:</i>	od dnia ukończenia 14 lat do końca roku kalendarzowego w którym zawodniczka kończy 18 lat.
<i>Juniorki do lat 23:</i>	od 1 stycznia w roku, w którym zawodniczka kończy 19 lat do końca roku kalendarzowego, w którym kończy 23 lata.
<i>Weteranki I:</i>	od 1 stycznia w roku, w którym zawodniczka kończy 40 lat do końca roku kalendarzowego, w którym kończy 49 lat.
<i>Weteranki II:</i>	od 1 stycznia w roku, w którym zawodniczka kończy 50 lat do końca roku kalendarzowego, w którym kończy 59 lat.
<i>Weteranki III:</i>	od 1 stycznia w roku, w którym zawodniczka kończy 60 lat do końca roku kalendarzowego, w którym kończy 69 lat.
<i>Weteranki IV:</i>	od 1 stycznia w roku, w którym zawodniczka kończy 70 lat, wzwyż.

Uczestnictwo w rywalizacji sportowej dla zawodników w wieku poniżej 14 lat jest dozwolone tylko w zawodach krajowych.

4. We wszystkich kategoriach wiekowych zajęte miejsca będą zależne od wyników zawodników w trójboju zgodnie ze standardowymi przepisami dotyczącymi wykonania bojów. Również mężczyźni w wieku 70 lat (np. weterani IV) otrzymują medale za 1-sze, 2-gie i 3-cie miejsce w swoich kategoriach wagowych, a kobiety w wieku zarówno 60 (np. weteranki III) jak i 70 lat (np. weteranki IV) otrzymują medale za miejsca 1-sze, 2-gie i 3-cie w swoich kategoriach wagowych w każdej kategorii wiekowej. Kategorie wiekowe i ich wewnętrzny podział mogą być dostosowane do potrzeb krajowych danej federacji krajowej.

Kategorie wagowe:

Mężczyźni

Tylko juniorzy do lat 18 i juniorzy do lat 23: do 53,00 kg.

Kategoria 59,0 kg - do 59,00 kg.

Kategoria 66,0 kg - od 59,01 kg do 66,00 kg.

Kategoria 74,0 kg - od 66,01 kg do 74,00 kg.

Kategoria 83,0 kg - od 74,01 kg do 83,00 kg.

Kategoria 93,0 kg - od 83,01 kg do 93,00 kg.

Kategoria 105,0 kg - od 93,01 kg do 105,00 kg.

Kategoria 120,0 kg - od 105,01 kg do 120,00 kg.

Kategoria +120,0 kg - od 120,01 kg bez górnego limitu

Kobiety

Tylko juniorki do lat 18 i juniorki do lat 23: do 43,00 kg.

Kategoria 47,0 kg - do 47,00 kg.

Kategoria 52,0 kg - od 47,01 kg do 52,00 kg.

Kategoria 57,0 kg - od 52,01 kg do 57,00 kg.

Kategoria 63,0 kg - od 57,01 kg do 63,00 kg.

Kategoria 69,0 kg - od 63,01 kg do 69,00 kg.

Kategoria 76,0 kg - od 69,01 kg do 76,00 kg.

Kategoria 84,0 kg - od 76,01 kg do 84,00 kg.

Kategoria +84,0 kg - od 84,01 kg bez górnego limitu.

5. Każde państwo może być reprezentowane przez ośmiu (8) zawodników rozstawionych w ośmiu (8) kategoriach wagowych oraz przez osiem (8) zawodniczek w ośmiu (8) kategoriach wagowych. W kategorii wiekowej juniorów do lat 23 i juniorów do lat 18 - dziewięciu (9) dla mężczyzn i dziewięć (9) dla kobiet. W kategorii wagowej nie może być więcej niż dwóch zawodników z jednego państwa w dowolnej kategorii wagowej.
6. Każde państwo ma prawo posiadania maksimum pięciu zawodników rezerwowych. Aby wziąć udział w zawodach muszą oni być zgłoszeni 60 dni przed datą mistrzostw w zgłoszeniu wstępnym z podaniem kategorii i najlepszego wyniku uzyskanego na krajowych lub międzynarodowych mistrzostwach w ciągu ostatnich 12 miesięcy.
7. Każde państwo musi dostarczyć skład personalny swojej drużyny, zawierający nazwiska zawodników i ich kategorię wagową. Należy podać potwierdzony najlepszy wynik osiągnięty na mistrzostwach krajowych lub międzynarodowych w okresie ostatnich dwunastu miesięcy.
Zgłoszenie może zawierać jej/jego wynik z ubiegłorocznych mistrzostw międzynarodowych w tej samej kategorii wagowej. Należy również podać datę i nazwę zawodów, na których osiągnięty został podany wynik. Dane te muszą być dostarczone do Sekretarza Mistrzostw IPF lub Regionu, a także Kierownikowi Zawodów, co najmniej 60 dni przed datą tych zawodów w zgłoszeniu wstępnym. Ostateczny wybór, nadesłany nie później niż 21 dni przed datą tych zawodów, musi być dokonany spośród zgłoszonych na 60 dni przed datą zawodów. Uwzględniając również zawodników rezerwowych. W tym momencie każdy zawodnik musi mieć docelową kategorię wagową, w której będzie rywalizował na tych Mistrzostwach. Po ostatecznym wyborze (zgłoszenie końcowe) nie można zmienić kategorii wagowej, w której zgłoszono zawodnika. Zgłoszeni zawodnicy bez podanych wyników z powyższych mistrzostw będą zakwalifikowani do pierwszej grupy startujących, jeśli jego/jej kategoria wagowa zostanie podzielona na grupy. Niespełnienie tych wymagań może skutkować dyskwalifikacją drużyny.
Zawodnik nie może uzyskać w swojej federacji narodowej wyniku kwalifikującego do uczestnictwa w mistrzostwach świata, międzynarodowych czy regionalnych, dopóki jest zawieszony przez IPF lub władze regionalne.
8. Wyniki drużynowe na wszystkich Mistrzostwach Świata, Kontynentu lub Regionów ustalane są według następującej punktacji: 12, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2 za pierwsze dziewięć miejsc w każdej kategorii wagowej. Ponadto, każdy zawodnik, który ukończy trójbój nagradzany jest 1 punktem. Punktacja drużynowa na wszystkich zawodach krajowych może być dowolna i leży w gestii właściwej federacji narodowej.
9. Na wszystkich zawodach międzynarodowych bierze się pod uwagę przy podliczaniu wyników drużynowych jedynie pięć najlepszych miejsc zawodników z każdego kraju. W przypadku równej ilości punktów finałowe miejsce drużyny powinno być ustalone wg zasad podanych w punkcie 12. Jeśli członek lub członkowie drużyny pogwałcili przepisy antydopingowe podczas zawodów, na których punkty drużynowe bazowały na indywidualnych punktach tego zawodnika lub zawodników, to punkty te zostaną odjęte od punktów drużynowych i nie mogą być zastąpione punktami innego członka drużyny.

10. Każde państwo będące członkiem IPF dłużej niż trzy lata powinno dążyć do włączenia przynajmniej jednego sędziego klasy międzynarodowej w skład oficjalnej drużyny na mistrzostwa świata. Jeśli sędzia z tego państwa jest nieobecny albo, jeśli jest obecny, ale staje się niedostępny, by brać udział w zawodach jako sędzia lub członek Jury, wtedy do punktacji drużynowej będzie liczonych tylko czterech najlepszych zawodników z tego państwa.
11. Nagrody drużynowe powinny być wręczane za pierwsze trzy miejsca z medalami – pięć złotych medali dla najlepszego zespołu, pięć srebrnych medali za drugie miejsce, pięć brązowych medali dla trzeciego zespołu. W przypadku równej ilości punktów w klasyfikacji zespołowej lub krajowej, wyżej sklasyfikowana jest drużyna mająca większą liczbę pierwszych miejsc. W przypadku równej ilości punktów u dwóch państw mających taką samą liczbę pierwszych miejsc, państwo mające więcej drugich miejsc zajmie wyższe miejsce i tak dalej, rozpatrując kolejne miejsca biorąc pod uwagę maksymalnie pięciu punktujących zawodników. W przypadku drużyn lub Państw mających te same miejsca po zakończeniu tej procedury, wyższe miejsce uzyska zespół lub Państwo mające większą sumę punktów IPF. Drużyny, mające mniej niż trzech zawodników nie otrzymają medali.
12. Na wszystkich mistrzostwach rozgrywanych pod patronatem IPF tytuł „Najlepszego zawodnika” otrzyma zawodnik, który zdobędzie najwięcej punktów obliczonych według formuły IPF. Nagrody będą również przyznane za drugie i trzecie miejsce. Kategorie z mniejszą ilością zawodników niż trzech zawodników nie otrzymają żadnych nagród w kategorii Najlepszy Zawodnik.
13. Na mistrzostwach świata przyznawane będą medale za pierwsze, drugie i trzecie miejsce w każdej kategorii wagowej w oparciu o wynik w całym trójboju. Dodatkowo medale czy nagrody będą przyznawane za pierwsze, drugie i trzecie miejsce w pojedynczych bojach – przysiadzie, wyciskaniu leżąc i martwym ciągu – w każdej kategorii. Zawodnik, który spalił wszystkie trzy podejścia w jednym lub obydwóch – przysiadzie czy wyciskaniu leżąc on/ona może kontynuować start i uzyskać nagrody w dyscyplinie, w której on/ona zaliczył bój lub boje. Aby otrzymać medal w trójboju zawodnik musi mieć wykonane w dobrej wierze podejście w każdej z trzech dyscyplin.
Regulamin dotyczący stroju zawodników na ceremonii wręczenia medali na Mistrzostwach Świata - pełny dres drużyny, T-shirt, obuwie sportowe. Prawidłowość stroju będzie monitorowana przez Kontrolera Technicznego danej sesji.
Brak dostosowania się do tych wymagań dyskwalifikuje zawodnika do odbioru medalu(i), jednakże miejsca w rezultatach zawodów pozostaną ważne.
14. Zabronione jest bicie zawodnika przed publicznością i mediami.
15. Na wszystkich zawodach IPF organizator musi zapewnić bezpieczeństwo zawodnikom i oficjelom poprzez dyżur wykwalifikowanej osoby medycznej przez całe mistrzostwa.

SPRZĘT I JEGO OPIS TECHNICZNY

1. Wagi

Wagi muszą być typu elektronicznego cyfrowego z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku. Muszą być zdolne ważyć do 180 kg. Wagom powinny towarzyszyć aktualne certyfikaty na okres jednego roku od daty zawodów.

2. Pomost

Wszystkie boje rozgrywane są na pomoście o wymiarach pomiędzy 2,5 m x 2,5 m minimalnie i 4,0 m x 4,0 m maksymalnie. Pomost nie może wystawać ponad 10 cm od poziomu otaczającej sceny lub podłogi. Powierzchnia pomostu musi być płaska, mocna, pozioma oraz pokryta gładkim dywanem z nierozciągliwego materiału (tj. bez nieregularności i wybrzuszeń). Maty gumowe lub z podobnych materiałów nie są dopuszczalne.

3. Gryfy i talerze

Na wszystkich zawodach organizowanych zgodnie z przepisami IPF stosowane mogą być jedynie sztangi z nakładanymi talerzami. Zastosowanie talerzy nieodpowiadających dokładnie normom spowoduje unieważnienie zawodów i osiągniętych na nich rekordów. Jedynie gryfy i talerze całkowicie odpowiadające normom mogą być używane przez całe zawody i do wszystkich bojów. Sztanga nie powinna być zmieniana podczas zawodów, o ile nie zostanie zgięta lub uszkodzona według opinii Komisji Technicznej, Jury lub sędziów. Gryfy stosowane podczas wszystkich mistrzostw IPF nie mogą być chromowane na radełkowaniu. Na Mistrzostwach Świata IPF mogą być używane tylko gryfy i talerze oficjalnie uznane przez IPF. Od roku 2008 długość radełkowania na gryfach uznanych przez IPF stała się uniwersalna/standardowa bazując na jednym z oryginalnych uznanych gryfów.

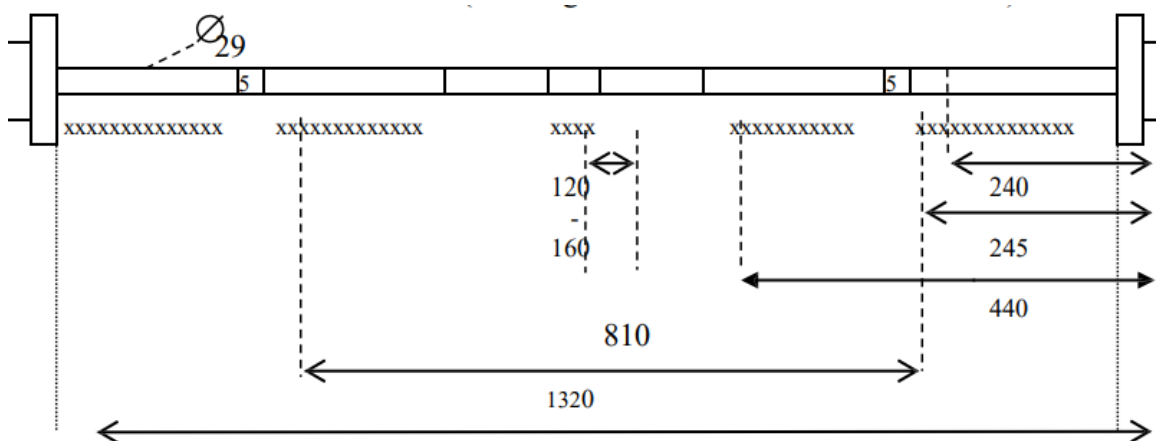
Od 2008 r. wymiarowanie radełkowania w sztangach zatwierdzonych przez IPF staną się uniwersalne/standardowe, w oparciu o jedną z pierwotnie zatwierdzonych sztang.

(a) **Gryf** powinien być prosty, dobrze wytoczony i ponacinany oraz odpowiadać następującym parametrom:

1. Całkowita długość maksymalnie 2,2 m.
2. Odległość pomiędzy płaszczyznami czołowymi kołnierzy nie może być większa od 1,32 m i nie mniejsza niż 1,31 m.
3. Średnica gryfu wynosi nie więcej niż 29 mm i nie mniej niż 28 mm.
4. Waga gryfu z zaciskami wynosi 25 kg.
5. Średnica tulei wynosi nie więcej niż 52 mm i nie mniej niż 50 mm.
6. Na gryfie powinna być oznaczona, za pomocą nacięć maszynowych lub taśmy, odległość 81 cm pomiędzy nacięciami lub taśmami.

Gryf trójbojowy dopuszczony przez IPF

Punkty pomiaru w mm (długości radełkowania pomiędzy kołnierzami)

(b) **Talerze** powinny spełniać następujące wymagania:

- 1) Ciężar wszystkich używanych na zawodach talerzy może odbiegać od ich nominalnego ciężaru o 0,25% lub 10 g.

Wartości w kilogramach

Nominalna	Maksymalna	Minimalna
25,0	25,0625	24,9375
20,0	20,05	19,95
15,0	15,0375	14,9625
10,0	10,025	9,975
5,0	5,0125	4,9875
2,5	2,51	2,49
1,25	1,26	1,24
1,0	1,01	0,99
0,5	0,51	0,49
0,25	0,255	0,245

- 2) Średnica otworów środkowych nie może być większa niż 53 mm lub mniejsza niż 52 mm.
- 3) Muszą być dostępne talerze o następujących wielkościach: 1,25 kg, 2,5 kg, 5 kg, 10 kg, 15 kg, 20 kg i 25 kg.
- 4) Do ustanawiania rekordów mogą być stosowane lżejsze talerze, aby uzyskać ciężar co najmniej o 0,5 kg, 1,0 kg, 1,5 kg lub 2,0 kg wyższy od poprzedniego rekordu.

- 5) Talerze o ciężarze 20 kg i większym nie mogą mieć więcej niż 6 cm grubości. Talerze o ciężarze 15 kg i mniejszym nie mogą przekraczać 3 cm grubości.
- 6) Talerze muszą odpowiadać następującym kolorom: 10 kg i poniżej - dowolny kolor, 15 kg - żółty, 20 kg - niebieski, 25 kg - czerwony.
- 7) Wszystkie talerze muszą mieć czytelne oznaczenie ciężaru i muszą być nałożone w kolejności od najcięższych do najlżejszych i taką stroną, aby oznaczenia ciężaru były widoczne dla sędziów.
- 8) Pierwsze, najcięższe talerze nakłada się wierzchem do wewnątrz, kolejne - wierzchem do zewnątrz.
- 9) Średnica największych talerzy nie może przekraczać 45 cm.

(c) **Zaciski**

- (a) Muszą być zawsze używane.
- (b) Muszą ważyć po 2,5 kg każdy.

(d) **Stojaki do Przysiadów**

1. Do użycia na Międzynarodowych Mistrzostwach Trójboju Siłowego dozwolone są tylko stojaki do przysiadów wyprodukowane przez firmy oficjalnie zarejestrowane przez IPF i zaaprobowane przez Komisję Techniczną.
2. Wysokość stojaków musi być regulowana w granicach od 1,00 m w najniższym położeniu co najmniej 1,70 m w najwyższym, w odstępach co 2,5 cm.
3. Stojaki hydrauliczne muszą mieć zabezpieczenie sworzniami przy regulacji i ustalaniu wysokości.

(e) **Ławka**

Do użycia na Międzynarodowych Mistrzostwach Trójboju Siłowego dozwolone są tylko stojaki i ławka do wyciskania leżąc wyprodukowane przez firmy oficjalnie zarejestrowane przez IPF i zaaprobowane przez Komisję Techniczną. Ławka musi mieć mocną i stabilną konstrukcję i odpowiadać następującym wymiarom:

1. Długość - nie mniej niż 1,22 m, płaska i równa (pozioma).
2. Szerokość - nie mniej niż 29 i nie więcej niż 32 cm.
3. Wysokość - nie mniej niż 42 i nie więcej niż 45 cm, mierzona od podłogi do obitego wierzchu, nieprzyciśniętego. Wysokość stojaków, które muszą być regulowane powinna wynosić minimalnie 75 cm, a maksymalnie 110 cm licząc od podłogi do punktu oparcia gryfu.
4. Minimalna odległość wewnętrzna pomiędzy stojakami wynosi 1,10 m.
5. Przód ławki musi wystawać na 22 cm od środka stojaków w rzucie pionowym, z tolerancją 5 cm w obie strony.
6. Na wszystkich zawodach muszą być używane przymocowane stojaki bezpieczeństwa, minimalna wysokość stojaków musi wynosić 50 cm, z 10 otworami w odstępach co 2,5 cm i długości 50 cm.

7. Zegary

Widoczne dla wszystkich (miejsce zawodów, pomost, miejsce rozgrzewki) zegary czasowe muszą być stosowane, działające w sposób ciągły do minimum dwudziestu minut i wyświetlać upływający czas. Dodatkowo, zegar wyświetlający upływający czas powinien zawierać następne podejścia zawodników widoczne dla trenera lub zawodnika.

8. Sygnalizacja świetlna

Sędziowie ogłaszają swoje decyzje poprzez system sygnalizacji świetlnej. Każdy z sędziów dysponuje białą i czerwoną lampką oznaczającymi odpowiednio: "podejście zaliczone" i "podejście spalone". Światła ustawione są poziomo w kolejności odpowiadającej pozycjom trzech sędziów. Lampki muszą być przewodowe lub elektroniczne/bezprzewodowe, aby zapalały się równocześnie, (a nie oddzielnie,) gdy włączają je trzej sędziowie. W sytuacjach awaryjnych, np. w przypadku braku zasilania energią elektryczną, sędziowie korzystają z małych białych i czerwonych chorągiewek lub lizaków, którymi oznajmiają swoje decyzje sędziowskie po ustnej komendzie Sędziego Głównego "werdykt".

9. Karty/lizaki błędów

Po zapaleniu się sygnalizacji świetlnej sędzia/sędziowie podnoszą karty lub lizaki albo włączają system sygnalizacji świetlnej.

System numerowanych kart sędziowskich – przyczyn spalenia.

Błąd nr 1 = czerwona karta

Błąd nr 2 = niebieska karta

Błąd nr 3 = żółta karta

PRZYSIAD	WYCISKANIE LEŻĄC	MARTWY CIĄG
<p>1. (czerwona)</p> <p>Nieemożność zgięcia kolan i obniżenia tułowia do momentu, gdy górna powierzchnia obu ud przy stawie biodrowym będzie niżej niż szczyt kolan.</p>	<p>1. (czerwona)</p> <p>Sztanga nie została opuszczona na klatkę piersiową lub brzuch, np. nie dotknęła do klatki lub brzucha, albo dotknęła do pasa.</p> <p>Brak obniżenia dolnej części obu stawów łokciowych do poziomu górnej powierzchni lub poniżej każdego stawu barkowego .</p>	<p>1. (czerwona)</p> <p>Nieemożność zablokowania kolan na zakończenie boju.</p> <p>Nieemożność przyjęcia wyprostowanej pozycji z odciągniętymi barkami.</p>
<p>2. (niebieska)</p> <p>Nieemożność przyjęcia wyprostowanej pozycji z zablokowanymi kolanami przy rozpoczynaniu lub kończeniu boju.</p> <p>Podwójne odbicie lub więcej niż jedna próba wykonania podejścia w dolnym punkcie boju lub jakikolwiek ruch w dół podczas wstawiania.</p>	<p>2. (niebieska)</p> <p>Każdy ruch całej sztangi w dół podczas wykonywania wyciskania</p> <p>Nieemożność wyciśnięcia sztangi do prostych ramion zablokowanych w łokciach na zakończenie boju.</p>	<p>2. (niebieska)</p> <p>Jakikolwiek ruch sztangi w dół przed osiągnięciem końcowej pozycji. Jeśli sztanga osiada przy odciąganiu barków to nie jest to powód do spalenia.</p> <p>Podpieranie gryfu udami podczas podnoszenia sztangi. Jeśli brzeg sztangi znajduje się w górze uda, ale nie jest podpierany to nie jest powodem do spalenia.</p>
<p>3. (żółta)</p> <p>Wykonanie kroku do tyłu lub do przodu, lub ruch stopy na bok. Kołysanie pomiędzy palcami stopy a piętą jest dozwolone.</p> <p>Nieprzestrzeganie sygnałów Sędziego Głównego podczas rozpoczęcia lub zakończenia boju.</p> <p>Kontakt obsługi pomostu ze sztangą lub zawodnikiem przez obsługę pomostu pomiędzy sygnałami Sędziego Głównego, w sposób ułatwiający wykonanie boju.</p> <p>Kontakt łokci lub ramion z nogami wspomagający i będący ułatwieniem dla zawodnika. Niewielki kontakt nieułatwiający wykonania boju można zignorować.</p> <p>Jakikolwiek zrzucenie lub upuszczenie sztangi po zakończeniu boju.</p> <p>Niespełnienie któregokolwiek z wymagań określonych w Przepisach Wykonania dla przysiadu.</p> <p>Nieukończony bój</p>	<p>3. (żółta)</p> <p>Wypchnięcie sztangi klatką piersiową, zakołysanie sztangą lub zapadnięcie się gryfu w klatkę piersiową lub brzuch po znierechomieniu w taki sposób, który czyni bój łatwiejszym.</p> <p>Nieprzestrzeganie sygnałów Sędziego Głównego do rozpoczęcia, podczas wykonywania lub zakończenia boju.</p> <p>Każda zmiana pozycji podczas wykonywania właściwego boju, tj. jakikolwiek ruch podniesienia głowy, barków lub pośladków od oryginalnych punktów kontaktu z ławką lub podłogą oraz boczne ruchy dłoni na gryfie.</p> <p>Kontakt obsługi pomostu ze sztangą lub zawodnikiem przez obsługę pomostu pomiędzy sygnałami Sędziego Głównego, w sposób ułatwiający wykonanie boju.</p> <p>Każdy kontakt stóp zawodnika z ławeczką lub jej konstrukcją wsporczą. Umyslny kontakt pomiędzy sztangą a konstrukcją ławeczki ze stojakami podczas wykonywania boju czyniący bój łatwiejszym.</p> <p>Niespełnienie któregokolwiek z wymagań określonych w Przepisach Wykonania dla wyciskania leżąc.</p> <p>Nieukończony bój.</p>	<p>3. (żółta)</p> <p>Opuszczenie sztangi przed komendą Sędziego Głównego.</p> <p>Pozwolenie sztandze na powrót na pomost bez utrzymywania kontroli przy pomocy obu rąk, tj., gdy palce dłoni wypuszczają gryf.</p> <p>Wykonanie kroku do tyłu lub do przodu, lub ruch stopy na bok. Kołysanie pomiędzy palcami stopy a piętą jest dozwolone. Ruch stopą po komendzie „Opuść” nie jest powodem do niezaliczenia podejścia.</p> <p>Niespełnienie któregokolwiek z wymagań określonych w Przepisach Wykonania dla martwego ciągu.</p> <p>Nieukończony bój.</p>

10. Tablica wyników

Przebieg zawodów musi być pokazany na szczegółowej tablicy widocznej dla widzów, osób funkcyjnych i wszystkich zainteresowanych. Nazwiska zawodników będą rozmieszczone według wartości numerów właściwych dla każdej sesji. Aktualny rekord musi być wyświetlany i aktualizowany w razie potrzeby.

Tablica wyników mistrzostw															
Grupa:				PRZYSIAD			WYCISKANIE LEŻĄC				MARTWY CIĄG				
NR	NAZWISKO	KRAJ	ROK UR. / CIEŻAR CIAŁA	POD1	POD2	POD3	POD1	POD2	POD3	DWU- BÓJ	POD1	POD2	POD3	SUMA TRÓJBOJU	MIEJSCE
1															
2															
3															
14															

WYPOSAŻENIE OSOBISTE

Kostiumy

Kostiumy Specjalistyczne

1. Kostium trójbojowy specjalistyczny może być noszony tylko na zawodach oznaczonych jako sprzętowe.
2. Kostiumu trójbojowego specjalistycznego można używać we wszystkich bojach na zawodach oznaczonych jako sprzętowe (w których można zamiennie używać kostiumu trójbojowego klasycznego). Szelki kostiumu muszą być założone na barki zawodnika przez cały czas we wszystkich podejściach każdej konkurencji.
3. Dozwolone do użytku na zawodach są tylko kostiumy trójbojowe od producentów zaaprobowanych na „Wykazie sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF”. Ponadto wszystkie specjalistyczne kostiumy od zaaprobowanych producentów muszą spełniać wszystkie wymagania określone w Przepisach Technicznych IPF; nie zezwala się na użycie kostiumów specjalistycznych zaakceptowanych producentów w przypadku jakiegokolwiek naruszenia przepisów technicznych IPF.

Kostium specjalistyczny powinien spełniać następujące wymagania:

1. Materiał kostiumu powinien być jednowarstwowy.
2. Kostium musi posiadać nogawki, o długości minimalnie 3 cm i maksymalnie 15 cm; pomiaru dokonuje na stojącym zawodniku mającym założony kostium, od najwyższego punktu kroku w dół od wewnętrznej strony uda.
3. Wszelkie przeróbki kostiumu przekraczające podane szerokości, długości i grubości powodują, że kostium nie może być noszony podczas zawodów.
4. Mimo, że przeróbki (plisy, przeszycia, zakładki) będące formą zwężenia kostiumów i koszulek do wyciskania nie czynią ich zabronionymi, to muszą być wykonane na oryginalnych szwach. Niefabryczne przeróbki zwężające kostiumy i koszulki nie są nielegalne, gdy wykonane są w formie plisy. Jednakże, plisy muszą być wykonane tylko na oryginalnych fabrycznych szwach. Plisy te muszą być wykonane do wewnątrz kostiumu lub koszulki. Jakiegokolwiek przeróbki w obszarach innych niż szwy fabryczne są nielegalne. Plisy, przeszycia, zakładki nie mogą być przyszywane do kostiumu lub koszuli..
5. Paski powstałe po zszyciu szelek kostiumu dłuższe niż 3 cm muszą być schowane pod kostiumem i nie przyszyte do szelki. Nie więcej niż 3 cm takiego paska może wystawać na zewnątrz kostiumu. Szelki nie mogą być obcinane.

6. Kostium może posiadać logo lub emblematy: - zaakceptowanego producenta kostiumu
- zatwierdzonego producenta kostiumu
 - nazwę kraju zawodnika
 - Imię i Nazwisko zawodnika
 - zgodnie z zasadami podanymi w rozdziale „Logo sponsora”
 - jedynie w zawodach krajowych i niższego szczebla nazwa klubu zawodnika lub indywidualnego sponsora, jeżeli logo lub emblemat nie został zatwierdzony przez IPF.

Kostiumy Klasyczne

Kostium klasyczny powinien być noszony na zawodach oznaczonych jako klasyczne i może być noszony w zawodach oznaczonych jako sprzętowe (w którym kostiumy specjalistyczne mogą być noszone zamiennie). Szelki muszą być noszone na barkach zawodnika przez cały czas we wszystkich bojach na wszystkich zawodach.

Na zawodach mogą być noszone tylko kostiumy klasyczne producentów zaakceptowanych na „Wykazie sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF”. W dodatku kostium klasyczny od zaakceptowanych producentów musi spełniać wszystkie wymagania Przepisów Technicznych IPF; kostium klasyczny od zaakceptowanych producentów który narusza Przepisy Techniczne IPF nie może być dopuszczony do używania w zawodach.

Kostium klasyczny powinien odpowiadać następującym wymaganiom:

- Kostium jest jednoczęściowy i dopasowany, nie luźny podczas noszenia. Zawodnicy mogą używać zatwierdzonego kostium z długimi nogawkami, ale bez opasek i bandaży na kolana. Kostium używany do przysiadów musi być również używany w pozostałych bojach. Sędzia kontroler techniczny musi sprawdzić, czy zawodnik nie używa opasek na kolana.
- Kostium musi być wykonany w całości z tkaniny lub materiału syntetycznego nie pomagającego zawodnikowi w wykonaniu któregośkolwiek boju.
- Materiał musi posiadać jednakową grubość, a w okolicy kroku dozwolona jest podwójna grubość z tego materiału o wymiarach do 12 cm x 24 cm.
- Kostium musi posiadać nogawki o długości minimalnej 3 cm i maksymalnej 25 cm licząc od środka kroku w dół, po wewnętrznej stronie nogawki, mierząc założony kostium stojącego zawodnika.
- Kostium może posiadać logo lub emblematy:
 - zaakceptowanego producenta kostiumu
 - nazwę kraju zawodnika
 - imię i nazwisko zawodnika
 - zgodnie z zasadami podanymi w rozdziale „Logo sponsora”
 - jedynie w zawodach krajowych i niższego szczebla nazwa klubu zawodnika lub indywidualnego sponsora, jeżeli logo lub emblemat nie został zatwierdzony przez IPF.

T-shirt

Koszulka musi być noszona pod kostiumem przez wszystkich zawodników podczas wykonywania przysiadów, wyciskania leżąc i martwego ciągu. Jedynym wyjątkiem jest noszenie koszulki specjalistycznej zamiast T-shirta, zgodnie z przepisami podanymi w rozdziale „Koszulki specjalistyczne”; kombinacja obu koszulek jest niedozwolona.

T-shirt musi spełniać następujące wymagania:

1. T-shirt musi być wykonany w całości z tkaniny lub materiału syntetycznego i nie może posiadać żadnej części gumowanej lub wykonanej z podobnie rozciągliwego materiału; nie może mieć wzmacnianych szwów, kieszeni, guzików, zamków błyskawicznych i kołnierza innego niż okrągły.
2. T-shirt musi posiadać obcisłe rękawy. Rękawy muszą kończyć się poniżej mięśni naramiennych zawodnika i nie mogą nachodzić na łokieć zawodnika i poniżej. Rękawy nie mogą być podciągnięte lub zawinięte podczas startu zawodnika. Zobacz zdjęcia poniżej
3. T-shirt może być bez oznakowania, np. wielokolorowy i bez logo czy emblematu, lub posiadać następujące logo czy emblematy:
 - nazwę kraju zawodnika,
 - imię i nazwisko zawodnika,
 - nazwę regionu IPF, do którego należy zawodnik,
 - nazwę zawodów, w których zawodnik uczestniczy,
 - zgodnie z zasadami podanymi w rozdziale „Logo sponsora”,
 - jedynie w zawodach krajowych i niższego szczebla nazwa klubu zawodnika lub indywidualnego sponsora, jeżeli logo lub emblemat nie został zatwierdzony przez IPF.

Prawidłowa

Prawidłowa

Nieprawidłowa

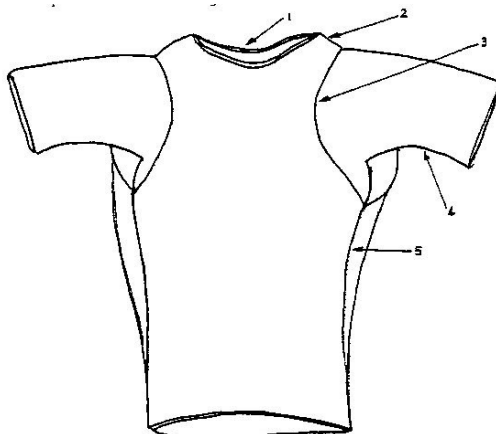

Koszulki specjalistyczne

Koszulki specjalistyczne znajdujące się na „Wykazie sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF” mogą być noszone tylko na zawodach oznaczonych jako „sprzętowe”.

Koszulka specjalistyczna musi spełniać następujące wymagania:

1. Musi być wykonany w całości z tkaniny lub materiału syntetycznego i nie może posiadać żadnej części gumowanej lub wykonanej z podobnie rozciągliwego materiału; nie może mieć wzmacnianych szwów, kieszeni, guzików, zamków błyskawicznych i inny niż okrągły kołnierz.
2. Musi posiadać rękawy. Rękawy muszą kończyć się poniżej mięśni naramiennych zawodnika i nie może nachodzić na łokieć zawodnika i poniżej. Rękawy nie mogą być podciągnięte lub zawinięte podczas startu zawodnika.
3. Może być bez oznakowania, np. jednokolorowy i bez logo czy emblematu, lub posiadać logo czy emblematy:
 - nazwę kraju zawodnika,
 - imię i nazwisko zawodnika,
 - nazwę zawodów, w których zawodnik uczestniczy,
 - zgodnie z zasadami podanymi w rozdziale „Logo sponsora”,
 - jedynie w zawodach krajowych i niższego szczebla nazwa klubu zawodnika lub indywidualnego sponsora, jeżeli logo lub emblemat nie został zatwierdzony przez IPF.

Jakakolwiek przeróbka i naprawa koszulki specjalistycznej wykonanej według oryginalnego projektu dostarczonego przez producenta i zatwierdzonego przez Komitet Techniczny IPF uczyni tę koszulkę nielegalną do użycia na zawodach. Materiał musi obejmować cały obszar mięśnia naramiennego jak wskazuje strzałka nr 2.

Bielizna

Standardowa bielizna handlowa typu sportowego (slipy męskie i figi kobiece) lub zwykłe (wyłączając „bokserki”), wykonane z mieszanki bawełny, nylonu lub poliestru będą noszone pod kostiumem sportowym.

Kobiety mogą również nosić handlowe lub sportowe staniki.

Slipy pływackie lub garderoba zawierająca gumowane lub podobnie rozciągające się materiały, za wyjątkiem górnego obrzeża w tali, nie może być noszona pod kostiumem trójbojowym.

Garderoba wspomagająca jest niedozwolona na zawodach IPF.

Skarpety

Skarpety mogą być noszone.

1. Mogą być w dowolnym kolorze lub kolorach i mogą posiadać logo producenta.
2. Nie mogą być takiej długości, aby sięgały do bandaży na kolana lub do ochraniaczy kolan.
3. Noszenie pełnej długości pończoch, rajstop oraz getrów jest zabronione .
4. Długie skarpety muszą być noszone, aby przykryć i chronić голenie podczas wykonywania martwego ciągu.

Pas

Zawodnicy mogą nosić pas. Jeśli jest on używany to powinien być noszony na kostiumie trójbojowym. Dozwolone do użycia na zawodach są jedynie pasy producentów znajdujących się na wykazie „Sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF”

Materiał i budowa

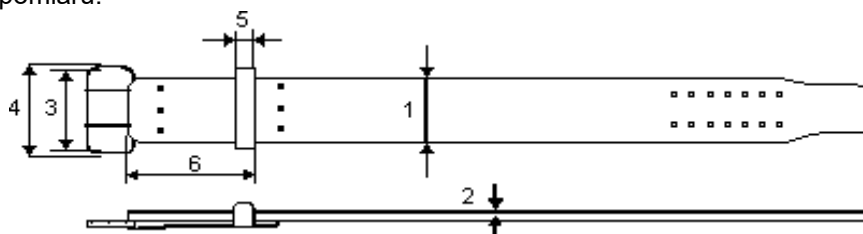
1. Główna część pasa powinna być wykonana ze skóry, winylu lub innego podobnego nierozciągliwego materiału, w postaci jednej lub kilku warstw, który może być sklejony i/lub zszywany.
2. Pas nie może mieć żadnych dodatkowych wyściółek, wzmocnień czy wkładek z jakiegokolwiek materiału, zarówno na powierzchniach, jak i pomiędzy warstwami tworzącymi pas.
3. Sprzączka powinna być przymocowana z jednego końca pasa za pomocą nitów i/lub szwów.

4. Pas może posiadać klamrę z jednym lub dwoma bolcami lub wyposażoną w "szybko zwalnający się" mechanizm. („szybko zwalnający się” odnoszący się do dźwigni)
5. Szlufka powinna być przymocowana za pomocą nitów i/lub szwów w pobliżu sprzączki.
6. Pas może być jednokolorowy, np. jedno-, dwu- lub w większej ilości kolorów i bez logo, lub może posiadać logo lub emblemat:
 - nazwę kraju zawodnika,
 - imię i nazwisko zawodnika,
 - zgodnie z zasadami podanymi w rozdziale „Logo sponsora”,
 - jedynie w zawodach krajowych i niższego szczebla nazwa klubu zawodnika lub indywidualnego sponsora, jeżeli logo lub emblemat nie został zatwierdzony przez IPF.

Wymiary

1. Szerokość pasa maksymalnie 10 cm.
2. Grubość pasa maksymalnie 13 mm, wzdłuż głównej części.
3. Wewnętrzna szerokość klamry maksymalnie 11 cm.
4. Zewnętrzna szerokość klamry maksymalnie 13 cm.
5. Maksymalna szerokość szlufki 5 cm.
6. Odległość pomiędzy końcem pasa i dalszym końcem szlufki maksymalnie 25 cm.

Prawidłowe punkty pomiaru:

Obuwie lub buty

Należy nosić obuwie lub buty.

1. Należy uwzględnić wyłącznie obuwie/buty do sportów halowych; butów ciężarowych/trójbojowych lub baletek do martwego ciągu. Powyższe odnosi się do obuwia właściwego sportom halowym, np. wrestling/koszykówka. Buty do uprawiania wędrówek nie są zaliczane do tej kategorii.
2. Żadna część podeszwy nie może być wyższa niż 5 cm.
3. Podeszwa musi być płaska, bez wstawek, nieregularności czy przeróbek od wyglądu standardowego.
4. Luźna wkładka, niebędąca częścią buta handlowego, jest ograniczona do jednego centymetra grubości.
5. Skarpety z gumowaną na zewnątrz podeszwą są nie dozwolone.

Nakolanniki

Nakolanniki, będące cylindrami z neoprenu, mogą być noszone tylko na kolanach zawodnika w trakcie wykonywania dowolnego z bojów; nakolanniki nie mogą być noszone czy używane na innej części ciała niż kolana. Nakolanniki nie mogą być używane łącznie z bandażami na kolana, zgodnie z zasadami podanymi w paragrafie „Bandaże” poniżej.

Dozwolone do użycia na zawodach są jedynie nakolanniki producentów znajdujących się na wykazie „Sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF”. Ponadto nakolanniki od uznanych producentów muszą spełniać wymagania podane w Przepisach Technicznych IPF; jakiegokolwiek odstępstwo nakolanników od Przepisów Technicznych IPF spowoduje niedopuszczenie do użycia na zawodach.

Nakolanniki muszą spełniać następujące wymagania:

1. Nakolanniki muszą być wykonane w całości z jednej warstwy neoprenu lub głównie z pojedynczej warstwy neoprenu pokrytej niewspomagającą jednowarstwową tkaniną. Mogą być zeszyte z tkaniną i/lub neoprenem. Budowa nakolanników powinna być taka, aby znacząco nie pomagała i nie odbijała nóg zawodnika.

2. Maksymalna grubość nakolanników wynosi 7 mm i maksymalna długość 30 cm.
3. Nakolanniki nie mogą posiadać żadnych pasków, rzepów, sznurówek i podobnych pomagających dodatków wewnątrz lub na zewnątrz nakolanników. Nakolanniki muszą zachować cylindryczny kształt, bez otworów w neoprenie lub w pokrywającej go tkaninie.
4. W trakcie używania nakolanników przez zawodnika na zawodach nie mogą stykać się z kostiumem lub skarpetami i muszą być wyśrodkowane względem stawu kolanowego.

Bandaż

Dozwolone jest jedynie stosowanie bandażu wykonanych z produkowanych handlowo, jednowarstwowych tkanin elastycznych pokrytych poliestrem, bawełną lub połączeniem obu tych materiałów oraz opasek medycznych.

Bandaż specjalistyczne

W zawodach trójboju siłowego dozwolone jest jedynie stosowanie bandażu producentów oficjalnie zarejestrowanych i zaaprobowanych przez Komisję Techniczną.

Bandaż klasyczne:

Bandaż wykonane z krepki medycznej lub bandażu oraz opaski tzw. frotki nie wymagają zezwolenia Komisji Technicznej.

Nadgarstki

1. Bandaże na nadgarstki nie mogą przekraczać 1 m długości i 8 cm szerokości.
 - a) Rękawy i zabezpieczające łąty/patki na rzepy muszą się zawierać w granicy jednego metra długości. Może być przyszyta pętla jako zabezpieczenie. Pętla ta nie może być założona na kciuk podczas wykonywanego boju.
2. Standardowe handlowe bandaż, nie szersze niż 12 cm, mogą być używane. Łączenie bandażu na nadgarstki z bandażami handlowymi jest niedozwolona.
3. Nadgarstek nie może być pokryty szerzej niż 10 cm powyżej i 2 cm poniżej środka stawu nadgarstkowego, a całość pokrycia nie będzie szersza niż 12 cm.
4. Zawodniczki mogą nosić hidżab (chusta na głowie) w trakcie wykonywania podejścia. W wyciskaniu leżąc Jury lub Sędziowie mogą zażądać od zawodniczki odpowiedniego upięcia włosów do w wyciskaniu leżąc.

Kolana

1. Bandaże nieprzekraczające długości 2 m i szerokości 8 cm można stosować tylko na zawodach oznaczonych jako „sprzętowe”. Bandaże na kolana nie powinny rozciągać się więcej niż 15 cm powyżej i 15 cm poniżej środka stawu kolanowego a całkowita ich szerokość nie powinna przekraczać 30 cm. Może być także zastosowany elastyczny ochroniacz rzepki, nieprzekraczający 30 cm długości. Dozwolone są opaski na kolana zatwierdzone przez IPF. Łączenie obu jest absolutnie zabronione. Neopren może być „syntetyczną” gumą, ale jest dopuszczalny wyłącznie jako opaska w formie rękawa.
2. Bandaże nie powinny się stykać ze skarpetami ani z kostiumem trójbojowym.
3. Nie można stosować opasek w innych miejscach ciała.

Nakrycie głowy

1. Zabrania się noszenia czapek podczas wykonywania bojów na pomoście.
2. Kobiety mogą nosić Hidżab (chustę na głowę) podczas bojów. Podczas wyciskania na ławeczce sędziowie mogą żądać od zawodniczki ułożenia włosów (fryzury) zgodnie z przepisami.
3. Standardowe opaski przeciwpotne dostępne w handlu w jednym kolorze (czarnym lub białym) mogą być noszone o szerokości nieprzekraczającej 12 cm. Kombinacja opasek na nadgarstki i opasek przeciwpotnych jest niedozwolona.

Plastry medyczne

1. Dwie warstwy plastra medycznego mogą być noszone wokół kciuka. Poza nim plaster medyczny lub podobne nie może być nigdzie założony na ciele bez zgody Jury lub Sędziego Głównego. Bandaż medyczny nie może być użyty jako element pomagający zawodnikowi w trzymania gryfu.
2. Za zgodą Jury, oficjalny lekarz lub personel medyczny może nałożyć plaster medyczny na miejsce skaleczenia w sposób niedający zawodnikowi nieprzepisowej pomocy.
3. Podczas imprez, gdzie nie ma Jury i personelu medycznego, decyzję o zastosowaniu plastra medycznego podejmuje Sędzia Główny.

Kontrola sprzętu osobistego

1. Kontrola sprzętu osobistego dla wszystkich zawodników na zawodach może być przeprowadzona w dowolnym czasie (czas ten może być ustalony na Odprawie Technicznej) podczas trwania zawodów, ale co najmniej na 30 minut przed rozpoczęciem ważenia danej kategorii wagowej.
2. Do spełnienia tego obowiązku powinno być wyznaczonych co najmniej dwóch sędziów. Wszystkie rzeczy muszą być sprawdzone i zaakceptowane przed ostemplowaniem czy oznakowaniem.
3. Bandaże przekraczające dopuszczalną długość powinny być odrzucane, ale mogą być skrócone do właściwej długości i ponownie przedstawione do zatwierdzenia.
4. Każda część wyposażenia uznana za brudną lub podartą nie będzie zaakceptowana.
5. Po zakończeniu kontroli podpisany druk przekazywany jest Przewodniczącemu Jury.
6. Jeżeli po kontroli zawodnik pojawi się na pomoście nosząc lub używając rzecz zabronioną, inną niż omyłkowo pominiętą przez sprawdzającego sędziego, zawodnik będzie natychmiast zdyskwalifikowany na tych zawodach.
7. Sędziowie powinni również odrzucić wszelkie ochraniacze na kolana, które zostały założone na zawodnika z pomocą innej osoby lub metod, takich jak stosowanie folii, olejków i tym podobne.
8. Wszystkie części wyposażenia wspomniane w punkcie Kostium i sprzęt osobisty będą sprawdzane.
9. Zabronione jest noszenie czapek podczas wykonywania podejść. Takie rzeczy jak zegarki, biżuteria, szczęki sportowe, okulary i środki higieny osobistej kobiet nie muszą być sprawdzane.
10. Przed podejściem rekordowym zawodnik będzie sprawdzony przez Kontrolera Technicznego. Jeśli zawodnik nosi lub używa jakąkolwiek nielegalną rzecz, inną niż któraś z omyłkowo pominiętych przez sędziów, to bój będzie zapisany jako nieważny i zawodnik zostanie zdyskwalifikowany na tych zawodach.
11. Sędziowie i Kontroler Techniczny danej kategorii wagowej muszą się zebrać na 5 minut przed rozpoczęciem kontroli sprzętu osobistego.

Logo sponsora

Poza logo producentów i emblematami wymienionymi na „Wykazie sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF” kraj lub zawodnik może wystąpić do Sekretarza Generalnego IPF o zgodę na dodatkowe logo lub emblemat umieszczane na przedmiotach lub sprzęcie osobistym zatwierdzone dla wnioskującego państwa lub zawodnika. Do wniosku o zatwierdzenie logo lub emblematu należy dołączyć opłatę w kwocie ustalonej przez Egzekutywę IPF. IPF, za pośrednictwem Egzekutywy, może zatwierdzić logo lub emblemat, ale zastrzega sobie prawo odmowy akceptacji w przypadku braku zbieżności z interesami IPF lub przekroczenia granic dobrego smaku. Egzekutywa ma również prawo do ograniczenia rozmiaru lub położenia każdego elementu wyposażenia osobistego, logo lub emblematu. Wszelkie akceptacje obowiązują od daty zatwierdzenia poprzez pozostałą część roku kalendarzowego, do końca następnego roku kalendarzowego. Po tym czasie musi nastąpić kolejny wniosek i opłata, aby logo lub emblemat pozostał nadal zatwierdzony. Logo i emblematy zatwierdzone zgodnie z tym przepisem będą umieszczone na „Wykazie sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF”. Również Sekretarz Generalny IPF wyda pismo o zatwierdzeniu wniosków, które zilustruje zaakceptowane logo lub emblemat, podając datę zatwierdzenia oraz wszelkie ograniczenia dotyczące tej akceptacji. Pismo to na zawodach jest dla sędziów akceptowalnym dowodem wyrażenia zgody.

Logo i emblematy nie znajdujące się na „Wykazie sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF” lub nie figurujące w dodatku zatwierdzonych logo lub emblematów przyjętych przez przepisy w rozdziale „Logo sponsora”, mogą być noszone tylko na T-shirt-ach, obuwiu i skarpetach, gdzie logo lub emblemat jest drukowany lub wyszywany o rozmiarze nie większym niż 5 cm x 2 cm.

Uwagi ogólne

1. Stosowanie olejków, tłuszczy lub innych smarów na ciele, kostiumie lub wyposażeniu osobistym jest ściśle zabronione.
2. Zasyпка dla niemowląt, żywica, talk lub węglan magnezu są jedynymi substancjami, które mogą być nakładane na ciało lub strój, ale nie na opaski.
3. Używanie jakiegokolwiek formy zwiększenia przyczepności spodniej strony obuwia jest ściśle zabronione. Przepis stosuje się do wszelkiego sposobu zwiększania przyczepności, np. papier ścierny, materiał szmerglowy, itp. Wliczając w to żywicę i węglan magnezu. Dozwolone jest spryskanie wodą.
4. Żadne obce substancje nie mogą być nakładane na sprzęt trójbojowy. Zaliczane są do nich wszystkie inne substancje niż te, które mogą być używane okresowo, jak środki sterylizujące do czyszczenia sztangi, ławki do wyciskania i pomostu.
5. Niewielkie zabezpieczenia pomiędzy skarpetą a skórą mogą być noszone.

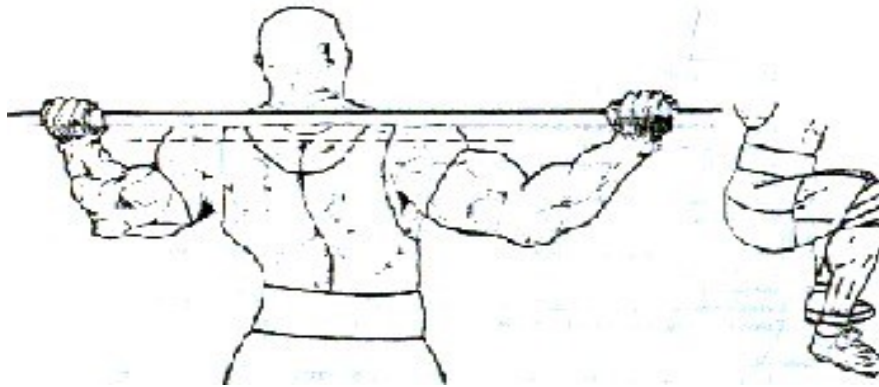
BOJE SIŁOWE I PRZEPISY WYKONANIA

Przysiad

1. Zawodnik staje twarzą do frontu pomostu. Sztanga spoczywa poziomo na barkach, dłonie i palce¹ trzymają gryf. Dłonie mogą być położone gdziekolwiek na gryfie pomiędzy kołnierzami lub w kontakcie z wewnętrzną powierzchnią kołnierza.
2. Po zdjęciu sztangi ze stojaków (zawodnikowi może pomóc w zdjęciu sztangi ze stojaków obsługa pomostu) zawodnik musi się cofnąć w celu przyjęcia postawy startowej. Gdy zawodnik jest nieruchomy, wyprostowany (niewielkie odchylenie jest dopuszczalne), z zablokowanymi kolanami i właściwie położoną sztangą, Sędzia Główny da sygnał do rozpoczęcia boju. Sygnał składać się będzie z ruchu ramienia w dół oraz słyszalnej komendy "Start". Przed otrzymaniem sygnału „start” zawodnik może poprawić pozycję w granicach przepisów, bez ukarania. Ze względów bezpieczeństwa zawodnika, jeśli po okresie pięciu sekund nie przyjmie prawidłowej pozycji do rozpoczęcia boju, to będzie proszony o odłożenie sztangi komendą „Odłóż”, razem ze wstecznym ruchem ramienia. Wtedy Sędzia Główny poda przyczynę braku sygnału do rozpoczęcia boju.
3. Po otrzymaniu sygnału od Sędziego Głównego zawodnik ugina nogi w kolanach i obniża tułów do momentu, kiedy górna powierzchnia ud w stawie biodrowym znajdzie się niżej niż wierzchołki kolan. Dozwolona jest tylko jedna próba. Uważa się, że podejście jest rozpoczęte, gdy zawodnik odblokuje kolana.
4. Zawodnik musi z tej pozycji powrócić do pozycji wyprostowanej z zablokowanymi kolanami. Podwójne odbicie w najniższym punkcie przysiadu lub jakiegokolwiek ruch w dół podczas wstawania jest niedozwolony. Gdy zawodnik znieruchomieje (oczywiście w pozycji końcowej), Sędzia Główny da sygnał do odłożenia sztangi na stojak.
5. Sygnał odłożenia sztangi na stojak polega na wstecznym ruchu ramienia oraz słyszalnej komendzie "stojak". Zawodnik musi odłożyć sztangę na stojaki. Poruszenie stopą po sygnale odłożenia sztangi na stojak nie będzie powodem do nieuznania boju. Ze względu na bezpieczeństwo zawodnik może prosić o pomoc obsługę pomostu w odkładaniu sztangi i umieszczeniu jej w stojakach. Podczas wykonywania tej czynności zawodnik musi pozostawać w kontakcie ze sztangą.
6. W żadnym momencie nie może przebywać na pomoście więcej niż 5 i mniej niż 2 osób z obsługi pomostu. Sędziowie mogą decydować o ilości osób obsługi pomostu potrzebnych jednocześnie na pomoście: 2, 3, 4 czy 5.

Schemat poniżej pokazuje typową, ale nie obligatoryjną, pozycję sztangi i wymaganą głębokość przysiadu:

¹ Dotyczy palców poza kciukiem.

Przyczyny nieuznania przysiadu

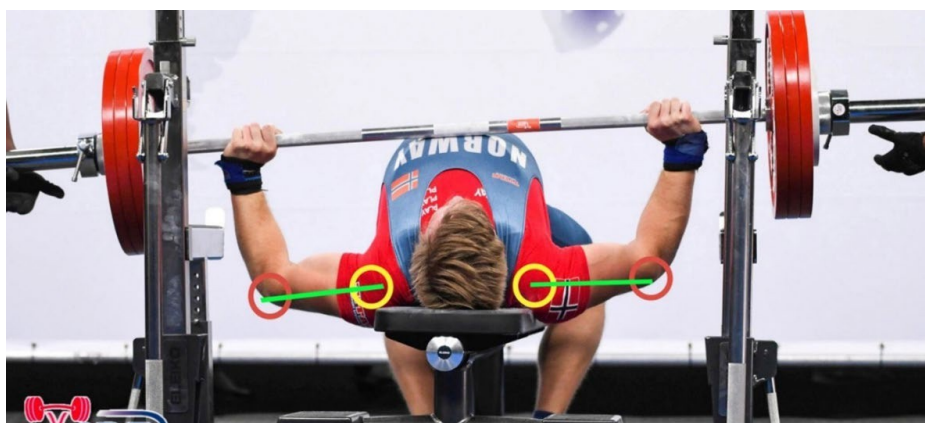
1. Nieprzestrzeganie sygnałów Sędziego Głównego podczas rozpoczęcia lub zakończenia boju.
2. Podwójne odbicie w najniższym punkcie boju lub każdy ruch w dół podczas wstawania.
3. Niemożność przyjęcia wyprostowanej pozycji z zablokowanymi kolanami przy rozpoczynaniu lub kończeniu boju.
4. Wykonanie kroku do tyłu lub do przodu, lub ruch stopy na bok. Kołysanie pomiędzy palcami stopy a piętą są dozwolone.
5. Niemożność zgięcia kolan i obniżenia tułowia do momentu, gdy górna powierzchnia ud przy stawie biodrowym będzie niżej niż szczyt kolan, jak na schemacie.
6. Kontakt obsługi pomostu ze sztangą lub zawodnikiem przez obsługę pomostu pomiędzy sygnałami Sędziego Głównego, w sposób ułatwiający wykonanie boju.
7. Kontakt łokci lub ramion z nogami. Niewielki kontakt jest dozwolony, jeśli nie daje żadnej pomocy ułatwiającej wykonanie boju.
8. Jakikolwiek zrzucenie lub upuszczenie sztangi po zakończeniu boju.
9. Niespełnienie któregośkolwiek z wymagań określonych w Przepisach Wykonania dla przysiadu.

Wyciskanie leżąc

1. Ławeczka do wyciskania będzie tak ustawiona na pomoście, aby częścią przeznaczoną na głowę zwrócona była do przodu pomostu lub ustawiona pod kątem do 45 stopni. Sędzia Główny zajmuje pozycję od strony głowy zawodnika za ławeczką do wyciskania.
2. Zawodnik kładzie się na ławeczce tak, aby głowa, barki i pośladki (obrazek **WŁAŚCIWA POZYCJA STARTOWA** ukazuje minimalną wartość) dotykały jej powierzchni. Stopy muszą leżeć płasko na podłodze (tak płasko jak pozwala na to budowa buta). Dłonie i palce muszą trzymać sztangę leżącą w stojaku z kciukiem obejmującym gryf. Ta pozycja musi być zachowana podczas wykonywania boju. Ruchy stóp są dopuszczalne, ale muszą dotykać całą powierzchnią podeszwy do pomostu. Włosy nie mogą ukrywać tyłu głowy podczas leżenia na ławeczce. Jury lub sędziowie mogą wymagać od zawodnika odpowiedniego ułożenia jego/jej włosów. Podczas przyjmowania pozycji do wyciskania zawodnik nie może położyć stóp na ławce.
3. Aby uzyskać pewne oparcie stóp zawodnik może skorzystać z talerzy lub bloków o płaskiej powierzchni nieprzekraczających 30 cm wysokości i minimalnym rozmiarze 60 x 40 cm, umieszczając je na powierzchni pomostu. Dla oparcia stóp winny być dostępne na wszystkich zawodach międzynarodowych bloki o wysokości 5, 10, 20 i 30 cm.
4. Nie więcej niż pięć i nie mniej niż dwie osoby obsługi pomostu powinno przebywać na pomoście w dowolnym czasie. Po samodzielnym przyjęciu pozycji zawodnik może poprosić o pomoc przy zdejmowaniu sztangi ze stojaków obsługę pomostu. Podanie sztangi może mieć miejsce jedynie do wyprostowanych rąk.

5. Rozstaw dłoni nie może przekroczyć 81 cm mierząc pomiędzy palcami wskazującymi (obydwa palce wskazujące muszą znajdować się w granicach 81 cm wyznaczonych przez zaznaczenie na gryfie i w całości muszą być w kontakcie z tym zaznaczeniem, jeśli stosowany jest maksymalny uchwyt). Użycie uchwytu odwrotnego jest zabronione.
6. Po zdjęciu sztangi ze stojaków, z pomocą obsługi pomostu lub bez niej, zawodnik powinien czekać z prostymi ramionami zablokowanymi w stawach łokciowych na sygnał Sędziego Głównego. Sygnał powinien być wydany wtedy, gdy zawodnik znieruchomieje ze sztangą trzymaną we właściwej pozycji. Ze względów bezpieczeństwa zawodnika, jeśli po okresie pięciu sekund nie przyjmie prawidłowej pozycji do rozpoczęcia boju, to będzie proszony o odłożenie sztangi komendą „Odlóż”, razem ze wstecznym ruchem ramienia. Wtedy Sędzia Główny. poda przyczynę braku sygnału do rozpoczęcia boju.
7. Sygnał do rozpoczęcia podejścia powinien składać się z ruchu ramienia do dołu i słyszalnej komendy "Start".
8. Po otrzymaniu sygnału, zawodnik opuszcza sztangę do klatki piersiowej lub na brzuch (sztanga nie może dotknąć pasa), przy czym spód obu stawów łokciowych jest obniżony do poziomu lub poniżej górnej powierzchni odpowiedniego stawu barkowego, przytrzymuje ją nieruchomo na klatce piersiowej, po czym Sędzia Główny da sygnał i słyszalną komendę „Góra!”. Zawodnik wyciska sztangę do prostych ramion zablokowanych w stawach łokciowych. Gdy zawodnik utrzyma nieruchomą pozycję, sędzia powinien wydać słyszalną komendę "Stojak" łącznie z wstecznym ruchem ramienia. Jeśli sztanga jest opuszczona na pas lub nie dotknęła klatki lub brzucha, Sędzia Główny da komendę „Stojak”.
9. Ze względu na bezpieczeństwo zawodników wysokość stojaków bezpieczeństwa może być regulowana przez Jury.

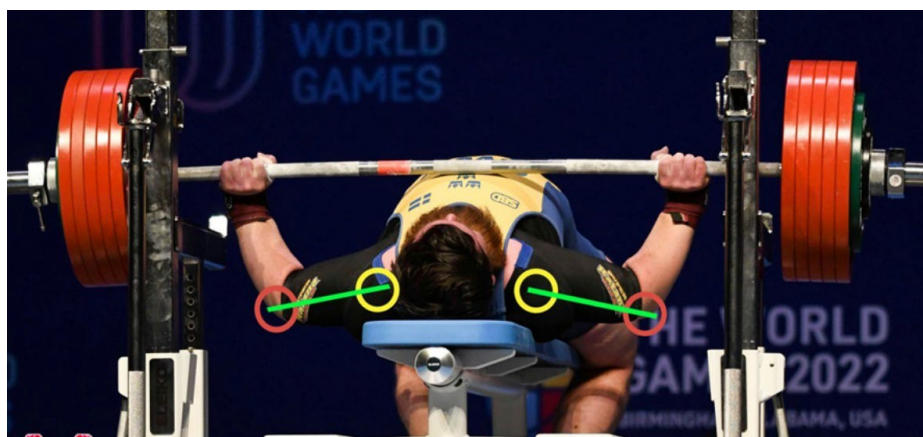
BOJ PRAWIDŁOWY

○ - top of the shoulder joint ○ - elbow joint

— failure to lower the underside of both elbow joints level with or below the top surface of each respective shoulder joint

BOJ PRAWIDŁOWY

○ - top of the shoulder joint ○ - elbow joint

— failure to lower the underside of both elbow joints level with or below the top surface of each respective shoulder joint

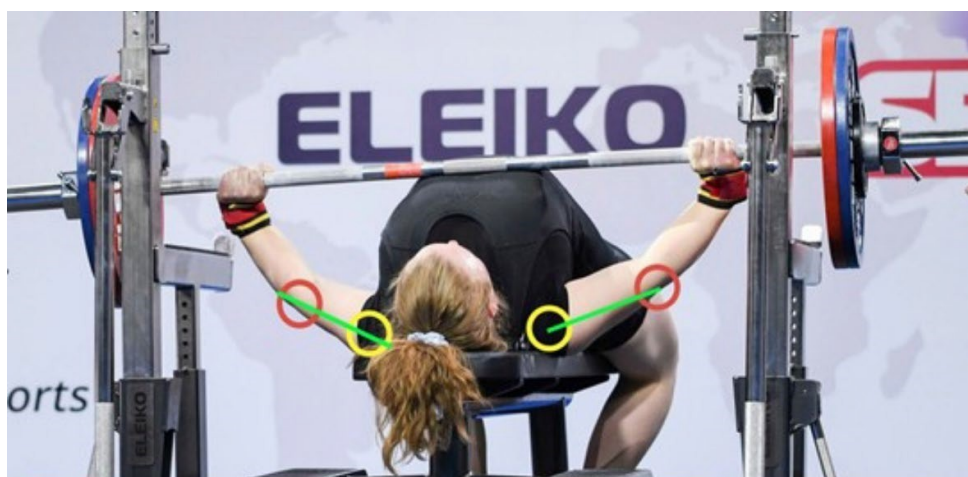
BÓJ NIE PRAWIDŁOWY

○ - top of the shoulder joint ○ - elbow joint

— failure to lower the underside of both elbow joints level with or below the top surface of each respective shoulder joint

BÓJ NIE PRAWIDŁOWY

○ - top of the shoulder joint ○ - elbow joint

— failure to lower the underside of both elbow joints level with or below the top surface of each respective shoulder joint

WŁAŚCIWA POZYCJA STARTOWA

POZYCJA NIE WŁAŚCIWA Zdjęcie A

POZYCJA NIE WŁAŚCIWA Zdjęcie B

Przyczyny nieuznania wyciskania

1. Nieprzestrzeganie sygnałów Sędziego Głównego do rozpoczęcia lub zakończenia boju.
2. Każda zmiana pozycji podczas wykonywania właściwego boju, tj. jakiegokolwiek ruch podniesienia głowy, barków, pośladków od ławeczki, czy boczne ruchy dłoni na gryfie.
3. Wypchnięcie sztangi lub zapadnięcie się gryfu w klatkę piersiową lub brzuch po znieruchomieniu w taki sposób, który czyni bój łatwiejszym.
4. Każdy ruch całej sztangi w dół podczas wykonywania wyciskania.
5. Sztanga nie została opuszczona na klatkę piersiową lub brzuch, np. nie dotknęła do klatki lub brzucha dotknęła do pasa.
6. Niemożność wyciśnięcia sztangi do prostych ramion z zablokowanymi łokciami w końcowej fazie wyciskania.
7. Dotknięcie sztangi lub zawodnika przez obsługę pomostu pomiędzy sygnałami Sędziego Głównego, w sposób ułatwiający wykonanie boju.

8. Każdy kontakt stóp zawodnika z ławeczką lub jej konstrukcją wsporczą. Podnoszenie lub oderwanie od pomostu stopy jest zabronione. Dozwolony jest poziomy ruch stopy ale musi ona przylegać do pomostu na całej powierzchni.
9. Umyślny kontakt pomiędzy sztangą a stojakiem ławeczki.
10. Nieobniżenie dolnej części obu stawów łokciowych do poziomu górnej powierzchni lub poniżej odpowiedniego stawu barkowego
11. Niespełnienie któregośkolwiek z wymagań określonych w Przepisach Wykonania dla wyciskania leżąc.

Przepisy rozgrywania zawodów dla niepełnosprawnych w IPF w pojedynczym boju wyciskania leżąc

Mistrzostwa w wyciskaniu leżąc będą organizowane bez specjalnego podziału na niepełnosprawnych zawodników, przykładowo niewidomych, z uszkodzeniami wzroku, z uszkodzeniami aparatu ruchowego. Zawodnicy mogą uzyskać pomoc do i od ławeczki. Pomoc w znaczeniu: „z pomocą trenera lub/i używając kul, lasek lub wózka inwalidzkiego”. Przepisy rozgrywania konkurencji obowiązują takie same jak dla ludzi zdrowych. U zawodników z amputowaną dolną kończyną zastępują ją proteza będzie traktowana tak samo jak naturalna kończyna. Zawodnik będzie zważony bez protezy, z wagą kompensacyjną dodaną odpowiednio z tabeli ułamków opisanej w „Ważeniu” w pkt. 5. Dla zawodników z dysfunkcją kończyn dolnych wymagających umieszczenia nóg w urządzeniach wzmacniających lub podobnych urządzeniach do chodzenia, urządzenie to będzie uważane za część naturalnych kończyn i zawodnik będzie zważony mając je założone.

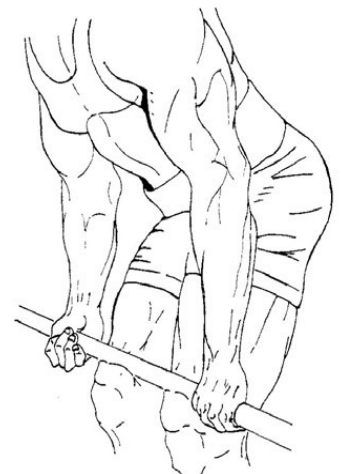
Martwy ciąg

1. Zawodnik staje twarzą do frontu pomostu ze sztangą leżącą poziomo przed stopami zawodnika, następnie zawodnik chwytą gryf dowolnym uchwytem obiema rękami i podnosi sztangę, aż do pozycji wyprostowanej.
2. Na zakończenie boju nogi muszą być wyprostowane w kolanach, a barki odciągnięte do tyłu.
3. Sygnał Sędziego Głównego składa się z ruchu ramienia w dół i komendy „Opuść”. Sygnał nie zostanie wydany, dopóki sztanga nie będzie trzymana nieruchomo, a zawodnik nie osiągnie odpowiedniej pozycji.
4. Każde oderwanie sztangi od pomostu lub rozmyślna próba wykonania podejścia będą traktowane jako podejście. Raz rozpoczęte podejście jest kontynuowane bez ruchu w dół dotąd, aż zawodnik osiągnie wyprostowaną pozycję z zablokowanymi kolanami. Jeżeli sztanga osiada, gdy barki są odciągane do tyłu (nieznacznie w dół na zakończenie), to nie jest to powód do spalenia boju

Przykład podpierania gryfu udami

Przyczyny nieuznania martwego ciągu

1. Jakikolwiek ruch sztangi w dół przed osiągnięciem końcowej pozycji.
2. Niemożność przyjęcia wyprostowanej pozycji z odciągniętymi barkami.
3. Niemożność zablokowania kolan na zakończenie boju.
4. Podpieranie gryfu udami podczas podnoszenia sztangi. Jeśli brzeg sztangi znajduje się w górze uda, ale nie jest podpierany, to nie jest powodem do spalenia. Zawodnik powinien korzystać na wszystkich decyzjach, w których sędzia ma wątpliwości.
5. Wykonanie kroku do tyłu lub do przodu lub ruch stopy na bok. Kołysanie pomiędzy palcami a obcasem jest dopuszczalne. Ruch stopą po komendzie „Opuść” nie jest powodem do niezaliczenia podejścia.
6. Opuszczenie sztangi przed komendą Sędziego Głównego.
7. Pozwolenie sztandze na powrót na pomost bez utrzymywania kontroli przy pomocy obu rąk, tj., gdy palce dłoni wypuszczają gryf.
8. Niespełnienie któregośkolwiek z wymagań określonych w Przepisach Wykonania dla martwego ciągu.

WAŻENIE

1. Ważenie zawodników nie może być przeprowadzone wcześniej niż na 2 godziny przed rozpoczęciem danej/danych kategorii. Wszyscy zawodnicy z danej/danych kategorii muszą być zważeni. Dokonuje tego zespół dwóch/trzech wyznaczonych sędziów. Kategorie wagowe mogą być połączone w jedną sesję.
2. Jeśli jeszcze nie wykonano losowania, to w celu określenia kolejności ważenia ciągnięte są losy. Wyciągnięte losy określają także kolejność podejść podczas zawodów, jeżeli zawodnicy podchodzić mają do takich samych ciężarów.
3. Ważenie nie może trwać dłużej niż półtorej godziny.
4. Ważenie każdego zawodnika odbywa się w pomieszczeniu z zamkniętymi drzwiami, w obecności jedynie zawodnika, jego trenera lub kierownika ekipy tej samej płci i dwóch/trzech sędziów. Ze względów higienicznych zawodnik powinien nosić skarpety lub stanąć na papierowym ręczniku rozłożonym na platformie wagi. Zawodnicy muszą się wylegitymować dowodem osobistym lub paszportem.
5. Zawodnik może być ważony nago lub w bieliznie, która spełnia wymagania odpowiedniej sekcji przepisów i nie wpływa skutecznie na zmianę ciężaru ciała zawodnika. Jeśli pojawiają się wątpliwości co do ciężaru bielizny, to może być zarządzane ponowne zważenie zawodnika nago. „W zawodach, w których obie płcie uczestniczą w konkursie, procedura ważenia może zostać zmodyfikowana by zagwarantować, że zawodnicy są ważeni przez osoby mające tę samą płć co zawodnik. Dodatkowi oficjele (niekoniecznie sędziowie) mogą zostać wyznaczeni do tego celu.”

W zawodach, w których startują kobiety, można skorygować procedurę ważenia w ten sposób, aby były one ważone przez osoby tej samej płci. Do tego celu mogą być dodatkowo powołane kobiety z grona działaczek (niekoniecznie sędziny).

Zawodnicy niepełnosprawni/po amputacji uczestniczący w mistrzostwach wyciskania leżąc otrzymują dodatkowo następującą wagę korygującą:

Dla każdej amputacji poniżej kostki	= 1/54 wagi ciała
Dla każdej amputacji poniżej kolana	= 1/36 wagi ciała
Dla każdej amputacji powyżej kolana	= 1/18 wagi ciała
Dla każdego wyluszczenia w stawie biodrowym	= 1/9 wagi ciała

Dla zawodników z dysfunkcją kończyn dolnych wymagających umieszczenia nóg w urządzeniach wzmacniających lub podobnych urządzeniach do chodzenia, urządzenie to będzie uważane za część naturalnych kończyn i zawodnik będzie zważony mając je założone.

6. Każdy zawodnik może być tylko raz ważony. Tylko ci zawodnicy mogą być ważeni powtórnie, którzy ważą mniej lub więcej niż wynosi limit danej kategorii. Muszą oni być powtórnie zważeni do czasu zakończenia ważenia, tj. w okresie półtorej godziny od jego rozpoczęcia, w przeciwnym wypadku będą wyeliminowani z konkursu. Zawodnik może być zważony powtórnie tak często, jak pozwala na to czas i kolejność ważenia. Zawodnik może być zważony po limicie czasowym tylko wtedy, gdy stawiał się do dyspozycji przed zakończeniem ważenia, ale ze względu na dużą ilość zawodników sprawdzających wagę nie miał możliwości zważenia się w wyznaczonym czasie. Może być wtedy jeden raz dopuszczony do powtórnego ważenia według uznania sędziów. Waga ciała zawodnika nie może być podawana do wiadomości publicznej, dopóki wszyscy zawodnicy z danej/danych kategorii nie zostaną zważeni.
7. Zawodnik może być zważony tylko w kategorii wagowej, w której został zgłoszony 21 dni przed datą zawodów. W przypadku, gdy tworzone są grupy w danej kategorii B i C, mogą być rozegrane oddzielnie i wcześniej niż grupa A. Gdy grupy rozgrywane są w innym czasie, to grupa A będzie liczyć minimum 8 (ośmiu) a maksymalnie 14 (czternastu) zawodników.
8. Zawodnicy powinni sprawdzić wysokość stojaków do przysiadu i wyciskania w leżeniu oraz bloki pod stopy przed rozpoczęciem startu w zawodach. Arkusz wysokości stojaków, po uprzednim skontrolowaniu, musi być podpisany przez zawodnika lub trenera. Leży to w ich interesie. Kopię tego dokumentu otrzymuje Jury, Spiker i Kierownik Pomostu / Kontroler.

PORZĄDEK ZAWODÓW

System rundowy

- Podczas ważenia zawodnik albo jego trener muszą zgłosić pierwsze podejście we wszystkich trzech bojach. Musi to być wniesione na odpowiedniej karcie pierwszego podejścia, podpisanej przez zawodnika lub trenera i zachowanej przez działacza prowadzącego ważenie. Za odpowiednią kartę pierwszego podejścia uważana jest karta spikera. Następnie zawodnik otrzymuje jedenaście czystych kartek do wykorzystania w trakcie zawodów. **Trzy dotyczą przysiadu, trzy - wyciskania leżąc i pięć - martwego ciągu. Kartki dla poszczególnych konkurencji różnią się kolorami.** Po wykonaniu pierwszego podejścia w konkurencji zawodnik lub jego trener muszą podjąć decyzję o wysokości ciężaru w drugim podejściu. Ciężar ten musi być wpisany w odpowiednie okienko na kartce podejść, którą należy przekazać do Sekretarza Zawodów lub innego działacza wyznaczonego do zbierania kartek, w czasie 1 minuty od zakończenia boju. Procedura ta stosowana jest również w przypadku drugich i trzecich podejść we wszystkich trzech konkurencjach. Odpowiedzialność za podanie ciężaru do następnego podejścia w określonym czasie spoczywa na zawodniku i jego trenerze. W systemie rundowym nie ma potrzeby wyznaczania licznych łączników, karta podejść musi być bezpośrednio wręczona wyznaczonemu działaczowi. Przykłady kart do podejść zilustrowano niżej. Należy pamiętać, że okienka na pierwsze podejścia na kartach wręczonych zawodnikom przeznaczone są do wypełnienia tylko w przypadku dozwolonej zmiany ciężaru pierwszego podejścia. Okienka 3.1 oraz 3.2 przeznaczone są wyłącznie do wypełniania przy dwóch dozwolonych zmianach ciężaru w trzecim podejściu martwego ciągu, jeśli zawodnik ma takie życzenie.

KARTA SPIKERA					
Nazwisko, imię:			Data urodzenia:		
Kraj:		Waga ciała:		Kategoria:	
Współczynnik IPF:			Numer:		
Podpis zawodnika/trenera:					
Bój	1 podejście	2 podejście	3 podejście	Najlepsze podejście	
Przysiad					
Wyciskanie					
Dwubój					Dwubój
Martwy ciąg					
Grupa: 1, 2, 3, 4, 5		Miejsce:		Punkty IPF:	
				Trójbój:	

Karty do podejść:

Imię i nazwisko.....					Wprowadź tutaj Imię i Nazwisko	
		<input type="text"/> Przysiad	Numer startowy		☐	Wprowadź numer startowy
		<input type="text"/> Wyciskanie	<input type="text"/>		☐	Wprowadź wybraną dyscyplinę
		<input type="text"/> Martwy ciąg			☐	1,2,3 Wprowadź zadeklarowany ciężar
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	☐	3-1 Pierwsza zmiana trzeciego podejścia
1	2	3	3-1	3-2	☐	3-2 Druga zmiana trzeciego podejścia
Kat. wagowa.....					Podpis.....	

2. Gdy w danej kategorii lub sesji startuje 10 lub więcej zawodników, można utworzyć grupy składające się mniej więcej z równej liczby zawodników. Grupy takie muszą być utworzone, gdy liczba zawodników startujących w sesji wynosi 15 lub więcej. Sesja może składać się z występu jednej kategorii wagowej lub dowolnej kombinacji kategorii w zależności od życzeń organizatora i celu zawodów. W Mistrzostwach w Wyciskaniu Leżąc można tworzyć grupy do dwudziestu osób.
 - a) Skład grup określa się analizując najlepsze wyniki zawodników w trójboju, osiągnięte na zawodach ogólnokrajowych lub międzynarodowych na przestrzeni ostatnich 12 miesięcy. Zawodnicy z najniższymi wynikami tworzą pierwszą grupę, z odpowiednio wyższymi - następne grupy, jeśli istnieje taka potrzeba. Dopóki zawodnik nie dostarczy wyniku w trójboju za wcześniejsze 12 miesięcy, dopóty będzie automatycznie umiejscawiany w pierwszej grupie startujących.
3. Każdy zawodnik wykonuje pierwsze podejście w pierwszej rundzie, drugie podejście w drugiej rundzie i trzecie podejście w trzeciej rundzie.
4. Jeśli grupa składa się z mniej niż 6 zawodników to należy po zakończeniu rundy wprowadzić dodatkową przerwę rekompensującą w następujący sposób: przy 5 zawodnikach dodaje się 1 minutę, przy 4 - 2 minuty, przy 3 - 3 minuty. Maksymalna dopuszczalna przerwa kompensacyjna po zakończeniu rundy nie może przekraczać 3 minut. Zawodnik wykonujący podejście po sobie powinien rozpocząć je, gdy włączony jest czas kompensacyjny, dopuszczalne są maksymalnie dodatkowe 3 minuty. W przypadku przerwy kompensacyjnej między grupami obciążenie sztangi talerzami będzie miało miejsce po zakończeniu przerwy kompensacyjnej - po zmianie obciążenia pozostanie jedna minuta na rozpoczęcie boju.
5. Obciążenie na sztandze musi być progresywnie zwiększane podczas rundy. Nie może być ono zmniejszane za wyjątkiem błędów opisanych w pkt. (i), a wtedy jedynie na zakończenie rundy.
6. Kolejność podejść w każdej rundzie określona jest przez wybór obciążenia, zgłaszanego przez zawodników. Jeżeli dwóch zawodników podchodzić ma do takiego samego ciężaru, pierwszy podejście ten, który ma niższy numer startowy. To samo stosuje się do podejść trzeciej rundy martwego ciągu, gdzie ciężar może być zmieniany dwa razy, pod warunkiem, że sztanga nie jest już obciążona pierwotnie zgłoszonym ciężarem i spiker nie wywołał zawodnika do sztangi. Np.:

Zawodnik A z numerem 5 podał 250 kg.

Zawodnik B z numerem 2 podał 252,5 kg.

Zawodnik A spalił 250 kg. Czy zawodnik B może obniżyć ciężar na 250 kg, by zwyciężyć?

Nie, kolejność podchodzenia jest stała, zdeterminowana wielkością numeru.

7. Jeśli w danej rundzie podejście zostało niezaliczone w związku z niewłaściwym obciążeniem sztangi, błędem obsługi pomostu lub awarią sprzętu, lub innej przyczyny niezależnej od zawodnika, to zawodnikowi przysługuje dodatkowe

podejście do właściwego ciężaru na koniec rundy z wyjątkiem sytuacji gdy bój jest próbą bicia rekordu w takiej sytuacji zawodnik powinien zawsze wykonać bój po sobie bez względu jaka jest runda. Jeżeli błędem jest nieprawidłowo obciążona sztanga a podejście jeszcze się nie rozpoczęło, wtedy zawodnik powinien otrzymać do wyboru: kontynuowanie w tym czasie lub wykonanie innego podejścia na koniec rundy. We wszystkich innych przypadkach zawodnik otrzyma dodatkowe podejście na koniec tej rundy.

Jeśli tak się zdarzy, że zawodnik jest jednocześnie ostatnim w danej rundzie, to należy mu przyznać 3 minuty na odpoczynek przed wykonaniem dodatkowego podejścia; ostatnim, ale pierwszym w rundzie – 2 minuty; ostatnim, lecz drugim w rundzie – 1 minuta. W przypadkach, gdy zawodnicy podchodzą po sobie i otrzymują przerwę kompensacyjną sztanga będzie obciążana tak jak odbywa się to w nowym podejściu. Czas kompensacyjny będzie dodany do zwykłej jednej minuty do rozpoczęcia podejścia. Zegar będzie włączony i zawodnik otrzyma ten sumaryczny czas do rozpoczęcia podejścia.

Zawodnicy następujący po sobie będą mieć cztery minuty czasu odmierzanego przez zegar, podczas którego zawodnik może rozpoczynać podejście, gdy tylko będzie gotowy. Zawodnicy przedostatni w rundzie otrzymają trzy minuty, przed przedostatni dostaną dwie minuty, wszyscy pozostali otrzymają zwykłą minutę do rozpoczęcia podejścia. W trzeciej rundzie martwego ciągu lub pojedynczego wyciskania leżąc, jeśli zawodnik otrzyma nowe dodatkowe podejście przez jury, (nieprawidłowo obciążona sztanga, błąd obsługi pomostu lub uszkodzenie sprzętu) zawodnik, który to dodatkowe podejście na prawidłowym ciężarze otrzymał, będzie musiał je wykonać po sobie.

- 8 Zawodnikowi wolno jest zmienić jeden raz wysokość pierwszego podejścia w każdym boju. Zmiana ciężaru może być dokonana w górę lub w dół w porównaniu z pierwotnie zgłoszonym ciężarem i zależnie od tego ulega zmianie kolejność podejść w pierwszej rundzie. Jeśli zawodnik występuje w pierwszej grupie to zmiana ciężaru może być dokonana w dowolnym czasie, ale nie później niż trzy minuty przed rozpoczęciem pierwszej rundy tego boju. Następne grupy zachowują ten sam przywilej, ale zmiana musi być zgłoszona nie później niż na trzy ostatnie podejścia poprzedniej grupy w ostatniej rundzie tego boju. Spiker powinien uprzedzić o zbliżającym się momencie wygaśnięcia tego przywileju. Jeżeli nie wydano zawiadomienia o tych nieprzekraczalnych terminach, to wówczas wydawane jest zawiadomienie upoważniające do zmiany i zawodnik może dokonać zmiany w ciągu jednej minuty od zawiadomienia.
- 9 Zawodnik musi podać swoje drugie i trzecie podejście w przeciągu jednej minuty od zakończenia ostatniego podejścia. Jedna minuta liczona jest od momentu zapalenia się sygnalizacji świetlnej. Jeśli żaden ciężar nie zostanie zgłoszony w przeciągu tej minuty, zawodnikowi zostanie przyznane 2,5 kg więcej w następnym podejściu. Jeżeli zawodnik nie zaliczył ciężaru i nie zgłosił ciężaru w ciągu jednej minuty, to w następnym podejściu sztanga zostanie obciążona takim samym ciężarem jaki był w poprzednim niezaliczonym podejściu.
- 10 Ciężary zgłoszone we wszystkich trzech bojach drugiej rundy nie mogą być zmieniane. Podobnie, podejście w przysiadzie i wyciskaniu leżąc trzeciej rundy nie mogą być zmieniane. Zgodnie z tym przepisem raz zgłoszone podejście nie może być wycofane. Sztanga będzie obciążona do żądanego ciężaru a zegar uruchomiony.
- 11 W trzeciej rundzie martwego ciągu dozwolona jest dwukrotna zmiana ciężaru. Ciężar może być zwiększony lub zmniejszony w stosunku do poprzednio zgłoszonego na trzecie podejście. Jednakże jest to tylko wtedy dozwolone, gdy zawodnik nie został jeszcze wywołany do sztangi o ciężarze zgłoszonym poprzednio.
- 12 W zawodach wyciskania leżąc przepisy są generalnie takie same jak dla zawodów trójboju siłowego. Jednakże w trzeciej rundzie dopuszczalne są dwie zmiany ciężaru, jak podano w przepisach powyżej dla podpunktu dla martwego ciągu.
- 13 Jeśli dana sesja zawodów składa się z jednej grupy startujących zawodników, tzn. Maksimum 14 zawodników, to pomiędzy konkurencjami powinna być ogłoszona przerwa 20 minut. Czas ten jest przeznaczony na rozgrzewkę zawodników i przygotowanie pomostu.
- 14 Jeśli w jednej sesji na pojedynczym pomoście bierze udział dwie lub więcej grup, to porządek zawodów oparty będzie o powtarzanie się grup. Po zakończeniu każdej konkurencji składającej się z więcej niż jednej grupy (przysiad, wyciskanie leżąc) będzie przydzielona przerwa trwająca 10 minut pomiędzy konkurencjami.

Przykładowo, jeśli w danej sesji występują dwie grupy, to pierwsza grupa wykonuje trzy rundy przysiadów. Bezpośrednio po nich, druga grupa wykonuje swoje trzy rundy przysiadów. Następnie pomost przygotowany jest do wyciskania leżąc i pierwsza grupa wykonuje trzy rundy tego boju. Bezpośrednio po niej druga grupa wykonuje swoje trzy rundy wyciskania. Następnie pomost przygotowany jest do martwego ciągu i pierwsza grupa wykonuje trzy rundy tego boju. W ten sposób eliminuje się wszelkie straty czasu oprócz tych, które są niezbędne na przygotowanie pomostu przy zmianie konkurencji.

Komisja Techniczna w porozumieniu z Organizatorem wyznacza następujące osoby do pełnienia oficjalnych funkcji na zawodach:

1. Spiker - preferowany jest Sędzia Krajowy lub Międzynarodowy mówiący po angielsku i w języku gospodarza zawodów.
2. Sekretarz Techniczny, w przypadku jego nieobecności członek Komisji Technicznej, sędzia międzynarodowy, preferowany mówiący i piszący po angielsku i w języku gospodarza zawodów.
3. Sędzia Czasowy (kwalifikowany sędzia).
4. Rozprowadzający/Łącznicy.
5. Sekretarz.
6. Obsługa pomostu. Prawidłowy strój - koszulki T-shirt z logo zawodów lub jednakowe przepisowe T-shirt kolorowe. Spodnie w jednakowym kolorze. Obuwie treningowe lub sportowe. Mogą być noszone szorty sportowe gimnastyczne podczas gorącej pogody za zgodą jury.
7. Kontroler Techniczny (kwalifikowany sędzia międzynarodowy).
8. Jeśli będzie to wymagane, mogą być powołane dodatkowe osoby do pełnienia funkcji oficjalnych, np. lekarze, pielęgniarki itd.

Obowiązki osób funkcyjnych

1. **Spiker** odpowiedzialny jest za sprawne prowadzenie zawodów. Jest równocześnie Mistrzem Ceremonii, ustala kolejność podejść zawodników na podstawie zgłoszonych ciężarów i, jeśli jest to konieczne, numerów startowych. Ogłasza ciężar sztangi do kolejnego podejścia oraz nazwisko zawodnika. Gdy sztanga i pomost przygotowane są do podejścia, Sędzia Główny daje znak Spikerowi. Kiedy Spiker ogłosi, że sztanga jest gotowa i wywoła zawodnika na pomost, rozpocznie się odmierzenie czasu. Dla jasności – kiedy Spiker ogłosi, że sztanga jest „gotowa / obciążona”, wtedy zawodnik jest obowiązany do wychodzenia do podejścia. Podejścia ogłaszane przez spikera muszą być wyświetlane na tablicy wyników, umieszczonej w widocznym miejscu, z nazwiskami zawodników ustawionymi według wartości numerów.
2. **Sekretarz Techniczny** odpowiedzialny jest za obsługę odprawy technicznej przed zawodami. W przypadku nieobecności Komisji Technicznej lub członków tego komitetu Sekretarz Techniczny opracuje wykaz Jury i Sędziów z ich nazwiskami deklarujących się do wykorzystania ich w czasie trwania zawodów. Skompletuje konieczną na zawodach listę „wyznaczonych sędziów i członków Jury” i poinformuje sędziów, które kategorie będą sędziowali. Po odprawie technicznej, kiedy ustalono końcowe składy drużyn, sekretarz techniczny zainicjuje protokół zawodów, niewyszczególniający protokół kontroli sprzętu, formularz wysokości stojaków i kolejności ważenia w protokole dla każdej kategorii wagowej, wpisze imiona i nazwiska wszystkich zawodników wyznaczonych do danej kategorii. Sporządzi dla spikerów kartki wszystkich zawodników w danej kategorii. Powyższe formularze razem z wręczanymi zawodnikom kartkami do podejść, znajdujące się w stosownej kopercie dla każdej kategorii wagowej, wręczy sędziemu głównemu danej kategorii. Sekretarz Techniczny opowiada za każdą wagę i zawiadamia wyznaczonych sędziów o sprawach proceduralnych i innych wymagających większej uwagi. Sekretarz techniczny jest wybierany z grona sędziów międzynarodowych; wskazane jest, aby był to sędzia z państwa będącego gospodarzem imprezy i jednocześnie nadający się do rozwiązywania problemów wynikających z trudności językowych na miejscu startu. Za dostarczenie wszystkich niezbędnych czystych protokołów i formularzy umożliwiających sędziemu technicznemu wykonanie swoich zadań, odpowiedzialny jest kierownik zawodów. Kompletny zestaw dokumentów w zakresie obowiązkowej pracy razem ze wszystkimi formularzami można otrzymać od Komisji Technicznej, wolne od opłat, dostępne dla wszystkich Dyrektorów zawodów.
3. **Sędzia Czasowy** odpowiedzialny jest za pomiar czasu pomiędzy wywołaniem zawodnika na pomost i rozpoczęciem boju. Jest także odpowiedzialny za kontrolę czasu w innych przypadkach, np. po zakończeniu podejścia zawodnik powinien opuścić pomost w ciągu 30 sekund. Jeżeli biegnie już czas dla zawodnika, może być zatrzymany tylko w przypadku upłynięcia limitu czasu, rozpoczęcia boju lub na znak Sędziego Głównego. Z tego też powodu istotne jest, aby zawodnik lub trener sprawdzili przed wywołaniem wysokość stojaków do przysiadów, ponieważ wszelkie zmiany wysokości po wywołaniu będą musiały być dokonywane w trakcie jednej minuty od wywołania, chyba, że zawodnik podał wysokość stojaka i została nieprawidłowo zapisana przez obsługę pomostu. Dlatego jest istotne, by arkusz wysokości stojaków był podpisany przez zawodnika ub. trenera. Arkusz jest oficjalnym dokumentem, który będzie wykorzystany do weryfikacji w ewentualnym sporze. Po wywołaniu przez Spikera zawodnik ma jedną minutę na rozpoczęcie podejścia. Jeżeli nie rozpocznie, Sędzia Czasowy oznajmi upłynięcie czasu, a Sędzia Główny wyda słyszalną komendę "stojak" jednocześnie ze wstecznym ruchem ramienia. Bój będzie niezaliczony, a podejście wykorzystane. Jeżeli zawodnik rozpocznie bój w limicie czasu, zegar jest zatrzymywany. Określenie rozpoczęcia boju zależy od rodzaju konkurencji. Przy przysiadach i wyciskaniu jest to sygnał sędziego. Zreferowane w rozdziale "Sędziowie", pkt. 3. Przy martwym ciągu rozpoczęcie boju to zdecydowana próba podniesienia sztangi.

4. **Rozprowadzający/Łącznicy** odpowiedzialni są za odbieranie informacji o kolejnych podejściach od zawodników lub ich trenerów i przekazywanie ich spikerowi. Zawodnik ma minutę czasu po zakończeniu podejścia do przekazania spikerowi, za pośrednictwem łączników, informacji o ciężarze sztangi w następnym podejściu.
5. **Sekretarze** odpowiedzialni są za dokładne notowanie przebiegu zawodów, a na zakończenie powinni dopilnować, aby trzech sędziowie podpisali protokoły sędziowskie, poświadczenie rekordów lub inne dokumenty wymagające podpisów. Spiker poda zapowiedź podpisania protokołów zanim sędziowie rozejdą się.
6. **Obsługujący pomost** odpowiedzialni są za nakładanie i zdejmowanie talerzy, dopasowywanie wysokości stojaków, oczyszczanie gryfu lub platformy, o ile zleci to Sędzia Główny, oraz za ogólny porządek na pomoście. W żadnym momencie nie może być na pomoście więcej niż pięciu ani mniej niż dwóch obsługujących. Podczas przygotowywania się zawodnika do podejścia, mogą oni asystować przy zdejmowaniu sztangi ze stojaków, a także pomagać przy odkładaniu na stojaki po zakończeniu boju. Nie powinni jednak dotykać zawodnika lub sztangi podczas wykonywania boju, tj. pomiędzy sygnałami sędziego. Jedynym wyjątkiem jest sytuacja, w której istnieje niebezpieczeństwo kontuzji zawodnika. Wtedy na znak Sędziego Głównego lub samego zawodnika, mogą odebrać sztangę. Jeżeli zawodnikowi nie zaliczono podejścia z winy obsługi pomostu i nie z jego własnej winy, przyznane mu będzie po rozpatrzeniu przez Sędziów i Jury dodatkowe podejście na koniec rundy.
7. **Kontroler Techniczny** zabezpieczy wyjście na pomost właściwego i prawidłowo ubranego zawodnika. On/ona musi wziąć udział w kontroli sprzętu osobistego.

Przepisy różne (błędy obciążenia, niewłaściwe zachowanie, odwołania itp.)

Liczba trenerów z każdego kraju dla każdej grupy startowej w strefie rozgrzewkowej.

- 1 zawodnik = 3 trenerów
- 2 zawodników w tej samej grupie = 3 trenerów
- 2 zawodników w dwóch różnych grupach (np.: grupa A&B) = 5 trenerów
- 3 zawodników w tej samej grupie = 5 trenerów
- 3 zawodników w dwóch różnych grupach (np.: grupa A&B) = 6 trenerów
- 4 zawodników = 6 trenerów, co jest maksymalną dozwoloną liczbą trenerów

Liczba trenerów dla każdej grupy startowej w strefie przygotowania/bandażowania.

- 1 zawodnik = 2 trenerów
- 2 zawodników = 4 trenerów
- 3 zawodników = 5 trenerów
- 4 zawodników = 6 trenerów, co jest maksymalną dozwoloną liczbą trenerów

Liczba trenerów dla każdej grupy startowej w strefie przygotowawczej bojów klasycznych.

- 1 zawodnik = max 2 trenerów w jednej grupie
- 2 zawodników = max 2 trenerów w jednej grupie
- 3 zawodników = max 2 trenerów w jednej grupie
- 3 zawodników = max 3 trenerów w dwóch grupach
- 4 zawodników = max 4 trenerów w dwóch grupach, co jest maksymalną dozwoloną liczbą trenerów

1. Podczas zawodów rozgrywanych na pomoście lub scenie, jedynie zawodnik i **jeden** trener, członkowie Jury, sędziowie, obsługa pomostu i Kontroler Techniczny mogą znajdować się w pobliżu pomostu lub sceny. Podczas wykonywania boju na pomoście poza zawodnikiem mogą być tylko sędziowie i obsługa pomostu. Trenerzy muszą pozostawać w obszarze wyznaczonym przez Jury lub służby techniczne. Obszar dla trenera musi pozwalać na dobry widok na zawodnika z możliwością wydawania zawodnikowi instrukcji i sygnałów dotyczących szczegółów technicznych (np. głębokości w przysiadzie).
Na zawodach międzynarodowych trenerzy muszą nosić dres kadry narodowej i koszulkę typu T-shirt drużynową lub zatwierdzoną przez IPF; albo też szorty sportowe i koszulkę typu T-shirt drużynową lub zatwierdzoną przez IPF. **Niedozwolone jest noszenie czapek, robienie zdjęć oraz kręcenie filmów.** Trener nie stosujący się do tych zasad decyzją sędziego technicznego lub Jury będzie wykluczony z pomieszczenia rozgrzewki i obszaru, gdzie odbywają się starty. **Zobacz dokument dotyczący odpowiedzialności trenera strona 42.**
2. Zawodnikowi nie wolno zakładać opasek, dopasowywać kostiumu ani stosować amoniaku na widoku publicznym. Jedynym wyjątkiem jest poprawienie pasa.

3. W międzynarodowych zawodach pomiędzy dwoma zawodnikami lub dwoma państwami biorącymi udział w różnych kategoriach wagowych, zawodnicy mogą występować na zmianę bez względu na wagę wymaganą do wykonania podejścia. Zawodnik zgłaszający najniższy ciężar w pierwszym podejściu powinien podchodzić jako pierwszy i w ten sposób ustali się porządek następnych podejść w ramach danego boju.
4. W zawodach uznawanych przez IPF ciężar sztangi musi zawsze być wielokrotnością 2,5 kg. We wszystkich podejściach zwiększenie ciężaru wynosi co najmniej 2,5 kg, pomijając podejścia rekordowe w przysiadzie, wyciskaniu leżąc i martwym ciągu
 - a) W rekordowym podejściu ciężar sztangi musi być o co najmniej 0,5 kg większy od dotychczasowego rekordu.
 - b) Zawodnik może poprosić o rekordowe podejście w trakcie trwania zawodów, niebędące wielokrotnością 2,5 kg. Jeśli podejście będzie udane, to będzie dodane do pojedynczego boju i do trójboju.
 - c) Podejścia rekordowe mogą być wykonane w dowolnej lub wszystkich zalecanych próbach.
 - d) Zawodnik może zwiększać ciężar o mniej niż 2,5 kg w podejściach rekordowych tylko na mistrzostwach, w których jest klasyfikowany, np. weteran startujący w klasyfikacji seniorów nie może podać mniej niż 2,5 kg do ustanowienia rekordu weteranów.
 - e) W przypadku zwiększenia ciężaru sztangi do następnego podejścia nie będącego wielokrotnością 2,5 kg do poprawienia rekordu, ciężar ten będzie zredukowany do najbliższej wielokrotności 2,5 kg, wyższej od ciężaru sztangi następnego zawodnika w poprzedniej rundzie.

Przykład 1: Aktualny rekord wynosi 302,5 kg.

Zawodnik A przysiadł 300 kg w pierwszej rundzie, po podejściu zgłasza 303,5 kg.

Zawodnik B przysiadł 305 kg w pierwszej rundzie.

Drugie podejście zawodnika A jest teraz obniżone do 302,5 kg.

Przykład 2: Aktualny rekord wynosi 300 kg.

Zawodnik A podwyższył się tylko o 1 kg (301 kg) po zaliczeniu w pierwszym podejściu 300 kg w powyższym scenariuszu.

Zawodnik B przysiadł 305 w pierwszej rundzie.

Zawodnik A musi teraz podejść do ciężaru najbliższego 2,5 kg powyżej pierwszego podejścia (302,5 kg).

5. Wyłącznie Sędzia Główny odpowiedzialny jest za decyzje podjęte w przypadku błędów w obciążaniu sztangi lub niewłaściwych ogłoszeń spikera. Jego decyzje przekazywane są spikerowi i ogłaszane.
 - a. Jeżeli na sztandze był mniejszy ciężar niż prosił zawodnik, a bój był udany, zawodnik może zaakceptować niższy ciężar lub podejść ponownie do pierwotnie zgłaszanego ciężaru. Jeżeli bój był spalony, zawodnik ma prawo do dodatkowego podejścia do pierwotnie zgłaszanego ciężaru. W obu przypadkach może się to odbyć dopiero na końcu rundy, w której błąd został popełniony.
 - b. Jeżeli na sztandze był większy ciężar niż prosił zawodnik, a bój był zaliczony, wynik zostanie uznany. Dla potrzeby innych zawodników ciężar sztangi może być ponownie zmniejszony. W przypadku spalenia podejścia zawodnik ma dodatkowe podejście na końcu rundy, w której błąd został popełniony.
 - c. Jeżeli obciążenie po obu stronach gryfu nie było jednakowe lub podczas wykonywania boju nastąpiły zmiany na gryfie lub talerzach, lub nastąpiło uszkodzenie pomostu, a bój będzie udany - zawodnik może uznać to podejście lub wybrać ponownie podejście. Jeżeli bój był spalony, zawodnikowi przysługuje dodatkowe podejście, ale na końcu rundy, w której popełniono błąd.
 - d. Jeżeli spiker popełni błąd, podając ciężar niższy lub wyższy od zgłoszonego przez zawodnika, Sędzia Główny podejmuje takie same decyzje jak w przypadku błędów w obciążeniu sztangi.
 - e. Jeżeli z jakiegoś powodu nie jest możliwe dla zawodnika lub jego trenera przebywanie w pobliżu pomostu i śledzenie przebiegu zawodów, a wskutek omyłki spikera zawodnik nie będzie wywołany do sztangi o właściwym ciężarze, to ciężar sztangi zostanie odpowiednio zmniejszony i zawodnik będzie miał prawo wykonania podejścia, ale na końcu rundy.
 - f. Jeśli zawodnik spali podejście z powodu błędu obserwatora, obsługi pomostu, błędnego obciążenia sztangi lub jakiegokolwiek przyczyny bez winy zawodnika to decyzją sędziów zostanie przyznane dodatkowe podejście na koniec rundy, jeżeli podejście jest próbą pobicia rekordu to zawodnik wykonuje podejście po sobie.

6. Trzy spalone podejścia w dowolnym boju automatycznie eliminują zawodnika z pełnej konkurencji. Zawodnik może nadal walczyć o nagrody w pojedynczych bojach, jeśli wykonuje w każdym z bojów podejścia w dobrej wierze, tj. ciężar w podejściach musi pozostawać w granicach jego realnych możliwości. Jeżeli jest to wątpliwe, to Jury podejmie decyzję.
7. Poza pomocą przy zdejmowaniu sztangi ze stojaków zawodnik nie może otrzymać od asekurowujących żadnej pomocy podczas przygotowywania się do wykonania boju.
8. Po zakończeniu boju zawodnik obowiązany jest do opuszczenia pomostu w przeciągu 30 sekund. Opóźnienie może spowodować niezaliczenie podejścia przez sędziów. Przepis ten powstał dla zawodników, którym przydarzyła się kontuzja podczas wykonywania boju lub zawodników z obniżoną sprawnością fizyczną, np. niewidomych.
9. Jeśli w trakcie rozgrzewki lub zawodów zawodnik odniesie kontuzję lub w jakikolwiek inny sposób przejawia oznaki świadczące o takim stanie, który może spowodować narażenie jego zdrowia na niebezpieczeństwo, to oficjalny lekarz zawodów ma prawo przebadać go. Jeśli w wyniku tego doktor dojdzie do wniosku, że kontynuowanie występów przez zawodnika nie jest zalecane to powinien on poprosić o konsultację z Jury i kierownikiem drużyny. Musi on wyłożyć swoje powody przed wycofaniem zawodnika z zawodów.
Aby uniknąć zakażenia zaleca się w obszarze wydarzania się wypadków stosować jedną część środka wybielającego na 10 części wody w celu usunięcia krwi lub tkanek organicznych ze sztangi lub pomostu oraz z obszaru rozgrzewki.
10. Zawodnik lub trener, który swoim zachowaniem na pomoście lub w jego pobliżu dyskredytuje ten sport, powinien dostać oficjalne ostrzeżenie. Jeżeli nieodpowiednie zachowanie powtarza się, Jury lub w razie jego braku sędziowie, mogą zdyskwalifikować zawodnika lub trenera i polecić zawodnikowi lub trenerowi opuścić salę. Kierownik ekipy musi być oficjalnie powiadomiony o ostrzeżeniu i dyskwalifikacji.
11. Jury i Sędziowie mogą - większością głosów - podjąć decyzję o natychmiastowej dyskwalifikacji zawodnika lub działacza, jeśli w ich przekonaniu jego wykroczenie jest na tyle poważne, że zasługuje raczej na natychmiastową dyskwalifikację, niż na oficjalne ostrzeżenie. O dyskwalifikacji musi zostać poinformowany kierownik ekipy.
12. Podczas zawodów międzynarodowych wszelkie odwołania dotyczące decyzji sędziów, skargi dotyczące przeprowadzenia zawodów lub zachowania osoby lub osób biorących udział w zawodach, muszą być zgłaszane do Jury na piśmie. Odwołanie lub skarga muszą być dostarczone Przewodniczącemu Jury przez kierownika reprezentacji, trenera lub - w przypadku ich nieobecności - przez zawodnika. Musi to nastąpić bezpośrednio po zdarzeniu, którego odwołanie lub skarga dotyczy. Jeśli warunki te nie zostały spełnione – odwołanie lub skarga nie będą rozpatrywane.
13. Jeżeli to niezbędne, Jury może chwilowo wstrzymać przebieg zawodów i naradzić się nad werdyktem. Po zbadaniu sprawy i uzgodnieniu jednomyślnej decyzji, Jury powraca na miejsce i informuje składającego odwołanie od decyzji. Jest ona ostateczna i nie podlega apelacji do żadnego innego organu. Po rozpoczęciu przerwanych zawodów następny zawodnik ma 3 minuty na rozpoczęcie swojego boju. Jury nie będzie rozpatrywać protestów związanych z decyzją sędziów w sprawie bojów wykonanych przez zawodników z drużyny przeciwnej, do pisemnej skargi należy dołączyć gotówką 75 Euro lub ekwiwalent w innej walucie. Jeżeli Jury stwierdzi, że odwołanie miało charakter złośliwy lub żartobliwy, całość lub część tej kwoty może być zatrzymana i przekazana na konto IPF, według uznania Jury.

SĘDZIOWIE

1. Licznie powinno być trzech sędziów: Główny i dwóch sędziów bocznych. Ich legitymacje Sędziego Międzynarodowego powinny być aktualne, jak również Kontrolera Technicznego i położone na stoliku Jury.
2. **Sędzia Główny** jest odpowiedzialny za wydawanie niezbędnych sygnałów we wszystkich trzech bojach.
3. Sygnały wymagane dla poszczególnych trzech bojów są następujące:

<u>Bój</u>	<u>Rozpoczęcie</u>	<u>Zakończenie</u>
<u>Przysiad</u>	Sygnał wizualny składający się z opuszczenia ramienia w dół ze słyszalną komendą "start" "stojak"	Sygnał wizualny składający się z ruchu wstecznego ramienia wraz ze słyszalną komendą

Wyciskanie

Sygnal wizualny składający się z opuszczenia ramienia w dół ze słyszalną komendą **"start"**

W czasie boju słyszalną komendą **"góra"** po znieruchomieniu na klatce i widocznym sygnałem ruchu ramienia w górę.

Sygnal wizualny składający się z ruchu wstecznego ramienia wraz ze słyszalną komendą **"stojak"**

Martwy ciąg

Sygnal nie jest wymagany.

Sygnal wizualny składający się z opuszczenia ramienia w dół wraz ze słyszalną komendą **"opusć"**

Gdy zawodnik nie zakończy przysiadu lub wyciskania otrzyma komendę **"Stojak"**.

4. Gdy sztanga zostanie odłożona na stojaki lub na pomost po zakończeniu boju, sędziowie ogłaszają swój werdykt poprzez sygnalizację świetlną. Zaświecenie białej lampki oznacza "podejście zaliczone", czerwonej - "podejście spalone". Po werdykcie „podejście spalone”, będą podniesione karty błędów wskazujące na przyczynę wydania werdyktu.
5. Trzej sędziowie mogą usiąść w miejscach, które uznają za najlepsze z punktu widzenia obserwacji pomostu w odległości nie większej niż 4 metry podczas każdego z trzech bojów. Jednakże Sędzia Główny powinien zawsze pamiętać, że musi być łatwo widoczny dla zawodników wykonujących przysiad lub martwy ciąg, a sędziowie boczni zawsze muszą mieć świadomość by być widocznymi dla Sędziego Głównego, który obserwuje ich podniesione ramiona.
6. Przed rozpoczęciem zawodów sędziowie powinni wspólnie ustalić, że:
 - a) Pomost i sprzęt do zawodów zgodne są z przepisami. Gryfy oraz talerze mieszczą się w dopuszczalnych odchyłkach od nominalnego ciężaru, a sprzęt uszkodzony został wycofany. Druga sztanga z zaciskami powinna być gotowa i użyta w przypadku uszkodzenia oryginalnej sztangi lub zacisków.
 - b) Waga działa prawidłowo i jest dokładna (aktualnie certyfikowana).
 - c) Zawodnicy ważeni są w limitach wagowych i czasie przeznaczonym dla ich kategorii.
 - d) Sprzęt osobisty zawodnika będzie sprawdzony czy odpowiada przepisom.Obowiązkiem zawodnika jest sprawdzenie, czy wszystkie części sprzętu osobistego, w których wyjdzie na pomost przeszły kontrolę sprawdzających sędziów. Znalezienie u zawodników noszonego czy używanego sprzętu niesprawdzonego mogą podlegać karze, np. zdyskwalifikowaniem ostatniego podejścia.
7. Podczas zawodów sędziowie muszą wspólnie ustalić, że:
 - a) Ciężar sztangi odpowiada ciężarowi ogłoszonemu przez spikera. Mogą w tym celu otrzymać schematy obciążania sztangi. Jest to ich wspólna odpowiedzialność.
 - b) Sprzęt osobisty zawodnika na pomoście jest taki sam, jak zgłoszony, sprawdzony i oznaczony podczas ważenia. Jeżeli któryś z sędziów ma co do tego wątpliwości, powinien poinformować o tym Sędziego Głównego po zakończeniu boju przez zawodnika. Przewodniczący Jury może zbadać kostium i wyposażenie osobiste zawodnika. Jeśli u zawodnika zostanie znaleziona noszona lub używana nielegalnie część sprzętu osobistego, inna niż mogąca zostać przeoczona przez sprawdzających sędziów, zawodnik natychmiast będzie zdyskwalifikowany. Jeśli posiadanie nielegalnego sprzętu jest wynikiem błędu kontrolującego sędziego, a bój był udany, to podejście, w którym ujawnienie miało miejsce, będzie anulowane, a zawodnikowi zostanie przyznane dodatkowe podejście na tym samym ciężarze (mając usunięty nielegalny sprzęt) na koniec rundy. Kontroler Techniczny powinien sprawdzić strój zawodnika zanim on/ona dostanie zezwolenie wyjścia na pomost.
8. Przed rozpoczęciem przysiadu i wyciskania leżąc sędziowie boczni unoszą ramiona i trzymają je uniesione, dopóki zawodnik nie przyjmie prawidłowej pozycji do rozpoczęcia boju. Jeśli wśród sędziów przeważa opinia, że nieprawidłowość ma miejsce to Sędzia Główny nie wyda komendy do rozpoczęcia boju. Zawodnik dysponuje pozostałą ilością czasu z przedziału czasu, jaki mu przysługuje na wykonanie boju, na skorygowanie położenia sztangi lub swojej pozycji w celu otrzymania sygnału do rozpoczęcia boju. Jeśli bój został już rozpoczęty to sędziowie boczni nie powinni - w trakcie jego wykonywania - zaprzętać sobie uwagi tymi nieprawidłowościami.

9. Sędziowie powinni powstrzymać się od komentowania zawodów i nie otrzymywać żadnych dokumentów lub słownych informacji dotyczących przebiegu konkurencji. Dlatego jest zasadniczą sprawą, by wysokość numeru każdego zawodnika towarzyszyła jego nazwisku na tablicy punktacyjnej, skąd sędziowie mogą śledzić porządek podejść.
10. Żaden z sędziów nie powinien próbować wpływać na decyzje innych sędziów.
11. Sędzia Główny może konsultować się z sędziami bocznymi, Jury lub innymi działaczami, jeżeli będzie to niezbędne, w celu usprawnienia przebiegu zawodów.
12. Sędzia Główny może według własnego uznania zarządzić czyszczenie sztangi lub pomostu.
Jeżeli zawodnik lub trener domaga się wyczyszczenia sztangi i/lub pomostu, żądanie musi być realizowane poprzez Sędziego Główny /Kontrolera Technicznego, a nie przez obsługę pomostu. W ostatniej rundzie martwego ciągu sztanga musi być czyszczona przed każdym podejściem i w pozostałych dwóch rundach, zgodnie z życzeniem trenera lub zawodnika.
13. Po zakończeniu zawodów wszyscy trzej sędziowie podpisują oficjalne protokoły, poświadczenia rekordów oraz inne dokumenty wymagające podpisania.
14. Sędziowie zawodów międzynarodowych wybierani są przez komisję techniczną, po wykazaniu swoich umiejętności na mistrzostwach międzynarodowych lub krajowych.
15. Dwóch sędziów z tego samego kraju może być wybranych do rozstrzygania w zawodach międzynarodowych, gdzie bierze udział więcej niż jedno państwo, a kraj tych sędziów nie zgłosił swoich reprezentantów na te mistrzostwa. Jeśli kategoria składa się z więcej niż jednej grupy, to wszystkie grupy będą miały tych samych sędziów. Jeśli zmiana sędziów jest niezbędna powinna dokonać się pomiędzy dyscyplinami, więc wszyscy zawodnicy mają tych samych sędziów w tej samej dyscyplinie.
16. Wybór sędziego na Sędziego Głównego w jednej kategorii nie przeszkadza, aby był on wybrany jako sędzia boczny w innej kategorii.
17. Podczas Mistrzostw Świata lub innych mistrzostw, gdzie będą podejścia na rekordy świata, jedynie sędziowie posiadający I lub II klasę IPF dopuszczeni są do sędziowania. Każde państwo może wytypować najwyżej trzech sędziów do obsługi Mistrzostw Świata plus dodatkowo sędziów Kategorii Pierwszej do Jury, jeżeli jest niewystarczająca liczba. Wszyscy sędziowie zgłoszeni do udziału w mistrzostwach muszą być dostępni co najmniej przez dwa dni.
18. Sędziowie i członkowie Jury ubierają się następująco:

Mężczyźni, zima	Ciemnoniebieska marynarka z odpowiednim emblematem IPF na lewej piersi. Właściwe szare spodnie (nie džinsy) z białą koszulą i odpowiednim krawatem IPF.
Mężczyźni, lato	Właściwe szare spodnie (nie džinsy) z białą koszulą i odpowiednim krawatem IPF.
Kobiety, zima	Ciemnoniebieska marynarka z emblematem IPF na lewej piersi. Właściwa szara spódnica lub spodnie (nie džinsy) z białą bluzką lub koszulą i z odpowiednią apaszką/krawatem.
Kobiety, lato	Właściwa szara spódnica lub spodnie (nie džinsy) z białą bluzką lub koszulą.

Emblematy IPF i krawaty są koloru czerwonego dla sędziów I klasy i niebieskie dla sędziów II klasy.

Jury powinno określić, czy noszony będzie strój zimowy, czy letni. Buty znane jako sportowe, nie pasują do marynarki i spodni! Powinno się nosić czarne buty wieczorowe i czarne skarpety. Obuwie otwarte nie jest dozwolone

19. Wymagania na II klasę są następujące:

- a) Sędzia klasy krajowej będący sędzią co najmniej dwa lata, pełniący obowiązki sędziego co najmniej dwa mistrzostwa krajowe w tym okresie.
- b) Musi być rekomendowany przez Federację Narodową.
- c) Musi przejść egzamin pisemny/na komputerze w języku angielskim i praktyczny na II klasę podczas Mistrzostw Świata, Kontynentu, lub Mistrzostw Regionalnych. Musi przejść egzamin praktyczny na zawodach międzynarodowych.
- d) Musi uzyskać 85 procent lub więcej z egzaminu pisemnego, oraz 85 procent lub więcej z egzaminu praktycznego.

20. Wymagania na I klasę są następujące:

- a) Musi być sędzią II klasy o dobrej reputacji w okresie co najmniej 4 lat.
- b) Musi pełnić funkcję sędziego na co najmniej 4 imprezy rangi mistrzostw międzynarodowych lub krajowych (wyłączając Mistrzostwa Świata w Wyciskaniu Leżąc).
- c) Musi przejść egzamin praktyczny na I klasę podczas Mistrzostw Świata (wyłączając Mistrzostwa Świata w Wyciskaniu Leżąc), Mistrzostw Kontynentu, Igrzysk Regionalnych lub Turnieju Międzynarodowego.
- d) Musi sędziować jako Sędzia Główny co najmniej 75 podejść, z których 35 musi być przysiadami. Podejścia zawodników z pierwszej rundy liczą się. Kandydat będzie skredytowany 25 punktami, a jego kompetencje obserwowane przez egzaminatora przy sprawdzaniu sprzętu, ważeniu i podczas sędziowania na pomoście. Za każdy błąd, przekroczenie przepisów technicznych, ujmowane będzie 0,5 pkt. (pół punktu). Egzaminatorem będzie członek Komisji Technicznej IPF lub oficjal mianowany przez Komisję Techniczną IPF i Sędziego Rejestratora.
- e) Kandydat musi uzyskać co najmniej 90 procent możliwego do osiągnięcia wyniku włączając w to 75 punktów za werdykty na pomoście w porównaniu z członkami Jury, a nie pozostałymi sędziami składu sędziowskiego. Pozostałe 25 punktów za jego decyzje i wydajność w koniecznych czynnościach, tj. kontroli sprzętu, ważeniu, w kontroli pomostu. Przed tym egzaminem, jego kandydatura powinna być zgłoszona do Sekretarza Generalnego IPF, Przewodniczącego Komisji Technicznej i Sędziego Rejestratora na trzy miesiące wcześniej przez odpowiednią Federację Narodową. Podstawą zgłoszenia kandydatury powinny być:
 - Umiejętności kandydata jako sędziego.
 - Wysokie oceny uzyskiwane w okresie posiadania II klasy.
 - Możliwości sędziowania imprez międzynarodowych w przyszłości.
 - Znajomość języka angielskiego.

Od kandydata na sędziego I klasy wymagana jest umiejętność prowadzenia konwersacji w języku angielskim w stopniu pozwalającym na pełne zrozumienie dyskusji w prowadzonych sporach, szczególnie w przypadku prośby rozsądzenia sporu. Pod tym kątem egzaminatorzy zadecydują o umiejętnościach językowych kandydata. Jeśli kandydat zaliczy egzamin na I klasę, ale nie mówi po angielsku, on/ona będzie sędzią regionalnym I klasy i może zasiadać jedynie w jury zawodów regionalnych i krajowych.

21. Dopuszczenie kandydata do egzaminów przez IPF zależy będzie od:

- Ilości zgłoszonych kandydatów.
- Ilości dostępnych stanowisk do egzaminowania.
- Aktualnego zapotrzebowania poszczególnych federacji na sędziów I klasy.

22. Procedura egzaminacyjna jest następująca:

Klasa II - Pisemny/przy pomocy komputera w języku angielskim egzamin będzie przeprowadzony tylko w tym przypadku, jeżeli przedtem odbyło się seminarium prowadzone przez sędziego I klasy, wyznaczonego na głównego egzaminatora przez Komisję Techniczną IPF i Sędziego Rejestratora. Po egzaminie pisemnym/ przy pomocy komputera nastąpi egzamin praktyczny podczas trwania zawodów. Kandydat musi pełnić funkcję sędziego bocznego i sędziować co najmniej 100 podejść ukończonych, 40 z nich musi być przysiadami. W trakcie sędziowania kandydat musi być oceniany przez Jury i musi uzyskać co najmniej 85% trafności decyzji w porównaniu z większością egzaminujących sędziów. Egzamin rozpocznie się od podejść pierwszej rundy. Egzamin pisemny/ przy pomocy komputera i praktyczny na sędziego klasy II odbywać się będzie na mistrzostwach międzynarodowych lub regionalnych.

Klasa I Egzamin praktyczny będą przeprowadzony podczas Mistrzostw Świata (wyłączając Mistrzostwa Świata w Wyciskaniu Leżąc), Mistrzostw Kontynentu, Mistrzostw Regionalnych. Kandydat nadzorowany będzie przez Jury. Musi on uzyskać co najmniej 90 % trafności decyzji

w porównaniu z większością egzaminujących członków Jury, włączając obserwację kompetencji kandydata w wykonywaniu pozostałych obowiązków, jak kontrola sprzętu osobistego procedury ważenia. Egzamin rozpocznie się od podejść pierwszej rundy.

23. Opłata egzaminacyjna będzie wplatana do Skarbnika IPF przed egzaminem. Wszystkie formularze egzaminacyjne podliczane są przez egzaminującego/ egzaminujących sędziego/sędziów. Po podliczeniu kandydat powinien otrzymać informację o wyniku egzaminu. Podliczone arkusze z konieczną opłatą egzaminacyjną zostaną wysłane do Sędziego Rejestratora.
24. Po otrzymaniu wyników egzaminu Sędzia Rejestrator poinformuje kandydata i Sekretarza jego Federacji Narodowej o wynikach i poczyni stosowne listy uwierzytelniające dla kandydata.
25. Kandydat zdający egzamin praktyczny oceniany jest przez Jury (na I klasę) lub wyznaczonego sędziego (-ów) sprawdzającego (na II klasę), którzy stwierdzają, czy zdał on egzamin, czy też nie zdał.
26. W przypadku zaliczenia egzaminu sędzia otrzyma nominację z dniem, w którym odbył się egzamin.
27. Kandydaci, którzy nie zdali egzaminu mogą ponownie do niego przystąpić na tych samych Mistrzostwach i muszą ponieść kolejną opłatę za egzamin
28. Rejestrowanie.
 - a) Wszyscy sędziowie muszą być zarejestrowani w IPF, aby otrzymać aktualne legitymacje o odpowiednim standardzie.
 - b) Powtórna rejestracja odbywa się pierwszego stycznia każdego roku olimpijskiego.
 - c) Sekretarz Techniczny zawodów międzynarodowych wysyła listę uczestniczących sędziów w formie pliku Excela do Sędziego Rejestratora IPF bezpośrednio po konkursie.
 - d) Sędzia federacji narodowej odpowiedzialny jest za przysłanie na ręce Sędziego Rejestratora IPF niezbędnej opłaty rejestracyjnej w wysokości 30 Euro oraz krótkiego podsumowania krajowe i międzynarodowej praktyki danego sędziego w poprzednim okresie rejestracyjnym.
 - e) Sędzia, który nie działał przez okres 4 lat lub nie zarejestrował się - traci uprawnienia sędziowskie. Wymagany jest wtedy powtórny egzamin.
 - f) Legitymacja wydana w okresie 12 miesięcy przed pierwszym stycznia w każdym roku olimpijskim nie musi być przedłużana, aż do następnego pierwszego stycznia roku olimpijskiego.
29. Sędzia Rejestrator IPF dostarcza Federacjom Narodowym:
 - a) Aktualny wykaz prawidłowo zarejestrowanych sędziów wraz z ich uprawnieniami. Aktualizowany rocznie.
 - b) Listę sędziów, którzy muszą ponowić rejestrację w celu uaktualnienia uprawnień.
30. Sędziowie międzynarodowi, zarówno I jak i II klasy, aby mogli uzyskać ponowną rejestrację muszą sędziować co najmniej dwa (2) razy mistrzostwa międzynarodowe w trójboju siłowym lub wyciskaniu leżąc lub dwa (2) krajowe mistrzostwa w trójboju siłowym podczas czteroletniego okresu pomiędzy Olimpiadami. Jeden raz krajowe mistrzostwa w wyciskaniu leżąc są dozwolone. Jeden raz zawody klasyczne są dozwolone dla ponownej rejestracji.

JURY I KOMISJA TECHNICZNA

Jury

1. Podczas Mistrzostw Świata lub Kontynentu wyznaczone jest Jury do przewodniczenia każdej sesji zawodów.
2. Jury składa się z trzech lub pięciu sędziów I klasy. W przypadku nieobecności członka Komisji Technicznej, sędzia o najdłuższym stażu spośród trzech lub pięciu będzie desygnowany na Przewodniczącego Jury. Pięciu członków jury może zasiadać tylko na Igrzyskach Sportów Nieolimpijskich lub na Mistrzostwach Świata Kobiet i Mężczyzn w Trójboju Siłowym.
3. Członkowie Jury powinni pochodzić z różnych krajów za wyjątkiem Prezydenta IPF i Przewodniczącego Komisji Technicznej.
4. Zadaniem Jury jest dopilnowanie, aby przepisy techniczne były dokładnie przestrzegane.

5. Podczas zawodów Jury może, większością głosów, zmienić Sędziego, którego decyzje wskazują na brak kompetencji. Dany sędzia musi otrzymać ostrzeżenie zanim zostanie zmieniony.
6. Bezstronność sędziów nie może być poddawana wątpliwości, ale może się zdarzyć błąd w sędziowaniu popełniony w dobrej wierze. W takim przypadku sędzia powinien mieć możliwość wyjaśnienia decyzji, która stała się powodem udzielenia mu ostrzeżenia.
7. Jeżeli protest złożono do Jury przeciwko sędziemu, wówczas sędzia ten może zostać poinformowany o proteście. Jury nie powinno niepotrzebnie niepokoić sędziego pomostowego.
8. Jeżeli podczas sędziowania nastąpi wyraźne naruszenie przepisów technicznych poprzez poważny błąd w sędziowaniu, Jury może podjąć działania w celu naprawienia pomyłki. Jury może w ramach swoich uprawnień, przyznać zawodnikowi dodatkowe podejście.
9. Tylko gdy wystąpi oczywisty lub rażący błąd w sędziowaniu, Jury po konsultacji ustnej lub elektronicznej z sędziami pomostowymi, pięcio- osobowe Jury w głosowaniu większością głosów 3:2 może zmienić werdykt. Jeżeli Jury liczy trzy osoby, decyzja o zmianie werdyktu musi być jednogłówna. Jury może rozważyć zmianę werdyktu tylko w sytuacji werdyktu 2:1.
Decyzję można podjąć (zmienić) na podstawie przesłania filmu zarejestrowanego przez oficjalną załogę kamery.
10. Wyboru zawodników do kontroli antydopingowej zawsze dokonuje CCES.
11. Miejsca przeznaczone dla członków Jury powinny umożliwiać dokładną obserwację przebiegu zawodów.
12. Przed każdymi zawodami przewodniczący Jury musi upewnić się, że członkowie Jury doskonale znają swoje zadania oraz wszelkie nowe uzupełnienia przepisów w stosunku do ostatniego ich wydania.
13. Wyboru zawodników do kontroli antydopingowej zawsze dokonuje Komisja Antydopingowa.
14. Jeśli startowi towarzyszy muzyka, Jury ustala siłę głosu. Muzyka będzie przerwana w momencie, gdy zawodnik zdejmie sztangę ze stojaków w przysiadzie i wyciskaniu leżąc lub rozpocznie martwy ciąg.
15. Legitymacje sędziowskie będą podpisane po zakończeniu kategorii wagowej.

Komisja Techniczna IPF

1. Składa się z Przewodniczącego, sędziego I klasy, wybieranego przez Zgromadzenie Ogólne i do 10 członków z różnych państw, mianowanych przez Komisję Wykonawczą w konsultacji z Przewodniczącym Komisji Technicznej. Oraz przedstawiciela trenerów/zawodników.
2. Zajmuje się analizą i badaniem wniosków i propozycji natury technicznej, zgłaszanych przez federacje członkowskie.
3. Wyznacza Sędziego Głównego, sędziów bocznych i jury na Mistrzostwa Świata. W przypadku braku sędziów, może również wyznaczyć sędziów, którzy są obecni a nie zostali nominowani przez swój kraj, natomiast są dostępni.
4. Szkoli i instruuje sędziów, którzy nie osiągnęli poziomu międzynarodowego oraz powtórnie egzaminuje tych, którzy już go osiągnęli.
5. Informuje Zgromadzenie Ogólne IPF, Prezydenta i Sekretarza Generalnego przez Sędziego Rejestratora, którzy sędziowie po egzaminach lub powtórnych egzaminach są uprawnieni do sędziowania.
6. Organizuje szkolenia dla sędziów przed ważnymi imprezami, takimi jak Mistrzostwa Świata. Koszty tych szkoleń pokrywa federacja organizująca imprezę.
7. Składa propozycję do Zgromadzenia Ogólnego IPF unieważnienia legitymacji sędziowskiej sędziego międzynarodowego, jeżeli uzna to za konieczne.
8. Publikuje za pośrednictwem biura IPF, materiały i opracowania dotyczące metod treningowych i wykonywania poszczególnych bojów.

9. (a) Jest odpowiedzialna za przeprowadzenie inspekcji całego sprzętu i wyposażenia osobistego zgodnie z zasadami podanymi w niniejszych "Przepisach". Zajmuje się również sprzętem dostarczanym przez różnych producentów jedynie w celu uzyskania zezwolenia na używanie wyrazów "Zatwierdzone przez IPF" w ich ogłoszeniach reklamowych. Jeśli element lub elementy przedstawionego sprzętu spełniają aktualne wymagania od strony przepisów IPF, a Komisja Wykonawcza IPF zgadza się z decyzją Komisji Technicznej to Prezydium IPF pobiera opłatę od każdego elementu, a Komisja Techniczna wystawia zaświadczenie potwierdzające akceptację.
- (b) Pod koniec każdego roku kalendarzowego Prezydium IPF wyznacza wysokość opłaty za przedłużenie zezwolenia. Opłata musi być wniesiona na rzecz IPF w celu uzyskania przedłużenia zezwolenia. Jeśli w wyrobie wprowadzono zmiany konstrukcyjne, to musi on być ponownie dostarczony Komisji Technicznej do kontroli i rejestracji.
- (c) Jeżeli w jakimkolwiek momencie po uzyskaniu atestacji i wystawieniu świadectwa producent wprowadzi zmiany konstrukcyjne w sprzęcie sportowym lub elemencie wyposażenia osobistego powodujące, że nie będzie on dłużej spełniał wymagań od strony przepisów IPF to IPF powinna wycofać zezwolenie. IPF nie wystawi nowego zezwolenia, dopóki zmiany konstrukcyjne nie zostaną skorygowane i wyrób nie zostanie dostarczony Komisji Technicznej do kontroli.

Rekordy Świata i Rekordy Międzynarodowe

Zawody międzynarodowe

1. Rekordy świata i rekordy międzynarodowe mogą być ustanawiane tylko na powyższych zawodach. Podczas Mistrzostw Świata, Kontynentu, Regionu lub Kraju akceptowanych przez IPF, rekordy świata i rekordy międzynarodowe będą uznane bez ważenia zawodnika i sztangi, jeżeli zawodnik został dokładnie zważony przed imprezą, a sędziowie lub Komisja Techniczna sprawdzili ciężar gryfu i talerzy przed zawodami.
Rekordy mężczyzn i kobiet grupy 50-59 lat przewyższające rekordy grupy wiekowej 40-49 lat będą zaliczone w kategorii 40-49 lat. Rekordy mężczyzn i kobiet 60-69 przewyższające rekordy w kategorii 50-59 lat będą zaliczone w kategorii 50-59 lat i w kategorii 40-49 oraz w kategorii seniorów w razie potrzeby. Rekordy mężczyzn i kobiet 70+ przewyższające rekordy grupy wiekowej 60-69 lat będą zaliczone w kategorii 60-69 lat oraz kolejnych: 50-59 lat, 40-49 lat i w kategorii seniorów w razie potrzeby.
Rekordy Juniorów Młodszych 14-18 lat przewyższające rekordy Juniorów 19-23 lat będą zaliczone w grupie 19-23 lat, a w stosownych przypadkach w grupie open. Rekordy Juniorów 19-23 wyższe od rekordów w grupie open będą uwzględnione w tej grupie. Od 2021 roku będą rejestrowane rekordy World Games. Rekordy będą rejestrowane w kategorii wagowej zgodnej z wagą ciała z jaką startował zawodnik. Początkowe standardy rekordów powinny być równe rekordom świata na dzień 14.07.2021 rok.
2. Wymagania dotyczące zatwierdzenia rekordu świata:
 - a) Zawody międzynarodowe muszą być rozgrywane pod egidą IPF.
 - b) Każdy z oceniających sędziów musi posiadać aktualną legitymację sędziego międzynarodowego, wystawioną przez IPF oraz być członkiem federacji narodowej zrzeszonej w IPF. Sędziowie oceniający muszą być z trzech różnych państw oraz musi być trzech sędziów jury.
 - c) Dobra wola i umiejętności sędziów wszystkich federacji członkowskich są poza dyskusją.
 - d) Tylko sztangi i talerze oraz stojaki znajdujące się na liście stroju i sprzętu zaaprobowanego przez IPF do używania na zawodach IPF, aktualne w danym czasie, mogą być użyte dla poprawiania rekordów świata i rekordów międzynarodowych.
 - e) Rekordom w indywidualnych bojach musi towarzyszyć wynik w trójboju. Rekord w pojedynczym wyciskaniu leżąc uzyskany w trójboju nie wymaga towarzystwa wyniku w trójboju, ale oba podejścia w przysiadzie i martwym ciągu muszą być wykonane w dobrej wierze.
 - f) Jeżeli w zawodach dwóch (2) zawodników o tej samej wadze ciała zażąda tego samego ciężaru do ustanowienia nowego rekordu, i jeśli pierwszy zawodnik ze względu na numer startowy zaliczy ten ciężar, to Sekretarz komputerowy doda 0,5 kg (jeśli to nie jest wielokrotność 2,5 kg) do jego/jej podejścia by ubiegać się o rekord. Rekord należy do zawodnika, który jako pierwszy wykonał rekordowe podejście.

- g) Nowe rekordy są uznawane, o ile przewyższają poprzednie co najmniej o 0,5 kg
 - h) Jeżeli zawodnik próbuje ustanowić rekord świata w martwym ciągu i został umieszczony na końcu rundy w wyniku protestu, pozostali zawodnicy w grupie próbujący poprawić ten rekord świata muszą zwiększyć swoje podejścia o 0,5 kg. Jeżeli więcej niż jeden zawodnik chce ustanowić rekord świata w tej samej konkurencji, a zawodnik otrzymuje nowe podejście w wyniku protestu, to ten zawodnik musi wystartować po nim.
 - i) Wszystkie rekordy ustanowione w tych samych warunkach jak wyżej wymienione, będą uznane i rejestrowane.
3. Rekordy świata w pojedynczym wyciskaniu leżąc będą uzyskiwane na Międzynarodowych imprezach pojedynczego wyciskania leżąc. Takie kryterium odnosi się również do wszystkich rekordów świata w trójboju siłowym.
- a) Zawodnik, który przewyższy rekord zawodów w osobnym wyciskaniu leżąc uzyskując go w wyciskaniu leżąc na zawodach trójboju siłowego powinien żądać uznania rekordu w wyciskaniu leżąc pojedynczego boju, jeśli obydwa boje, przysiad i martwy ciąg, wykonał w dobrej wierze.
 - b) Zawodnik, który w zawodach wyciskania leżąc przewyższy rekord w wyciskaniu leżąc należący do trójboju nie może żądać uznania rekordu w wyciskaniu leżąc z zawodów trójboju siłowego.

ZAWODY KLASYCZNE „bez sprzętu specjalistycznego”

Wyposażenie osobiste

Kostiumy Klasyczne

Kostium klasyczny powinien być noszony na zawodach oznaczonych jako klasyczne i może być noszony w zawodach oznaczonych jako sprzętowe (w którym kostiumy specjalistyczne mogą być noszone zamiennie). Szelki muszą być noszone na barkach zawodnika przez cały czas we wszystkich bojach na wszystkich zawodach.

Na zawodach mogą być noszone tylko kostiumy klasyczne producentów zaakceptowanych na „Wykazie sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF”. W dodatku kostium klasyczny od zaakceptowanych producentów musi spełniać wszystkie wymagania Przepisów Technicznych IPF; kostium klasyczny od zaakceptowanych producentów który narusza Przepisy Techniczne IPF nie może być dopuszczony do używania w zawodach.

Kostium klasyczny powinien odpowiadać następującym wymaganiom:

- a. Kostium jest jednoczęściowy i dopasowany, nie luźny podczas noszenia. Zawodnicy mogą nosić zatwierdzony kostium z długimi nogawkami, ale bez opasek na kolana. Sędzia kontroler techniczny musi sprawdzić, czy zawodnik nie używa opasek na kolana.
- b. Kostium musi być wykonany w całości z tkaniny lub materiału syntetycznego nie pomagającego zawodnikowi w wykonaniu któregośkolwiek boju.
- c. Materiał musi posiadać jednakową grubość, a w okolicy kroku dozwolona jest podwójna grubość z tego materiału o wymiarach do 12 cm x 24 cm.
- d. Kostium musi posiadać nogawki o długości minimalnej 3 cm i maksymalnej 25 cm licząc od środka kroku w dół, po wewnętrznej stronie nogawki, mierząc założony kostium stojącego zawodnika.
- e. Kostium może posiadać logo lub emblematy:
 - zaakceptowanego producenta kostiumu
 - nazwę kraju zawodnika
 - imię i nazwisko zawodnika
 - zgodnie z zasadami podanymi w rozdziale „Logo sponsora”
 - jedynie w zawodach krajowych i niższego szczebla nazwa klubu zawodnika lub indywidualnego sponsora, jeżeli logo lub emblemat nie został zatwierdzony przez IPF.

T-shirt

Koszulka ma być noszona pod kostiumem przez wszystkich zawodników podczas wykonywania przysiadów, wyciskania leżąc i martwego ciągu.

T-shirt musi spełniać następujące wymagania:

- a. T-shirt musi być wykonany w całości z tkaniny lub materiału syntetycznego i nie może posiadać żadnej części gumowanej lub wykonanej z podobnie rozciągliwego materiału; nie może mieć wzmacnianych szwów, kieszeni, guzików, zamków błyskawicznych i kołnierza innego niż okrągły.
- b. T-shirt musi posiadać dobrze dopasowane rękawy. Rękawy muszą kończyć się poniżej mięśni naramiennych zawodnika i nie mogą nachodzić na łokieć zawodnika i poniżej. Rękawy nie mogą być podciągnięte lub zawinięte podczas startu zawodnika.
- c. T-shirt może być bez oznakowania np. wielokolorowy i bez logo czy emblematu, lub posiadać logo czy emblematy:
 - nazwę kraju zawodnika,
 - imię i nazwisko zawodnika,
 - nazwę regionu IPF, do którego należy zawodnik,
 - nazwę zawodów, w których zawodnik uczestniczy,
 - zgodnie z zasadami podanymi w rozdziale „Logo sponsora”,
 - jedynie w zawodach krajowych i niższego szczebla nazwa klubu zawodnika lub indywidualnego sponsora, jeżeli logo lub emblemat nie został zatwierdzony przez IPF.

Bielizna

Standardowa bielizna handlowa typu sportowego (slipy męskie i figi kobiece) lub zwykłe (wyłączając „bokserki”), wykonane z mieszanki bawełny, nylonu lub poliestru będą noszone pod kostiumem sportowym. Kobiety mogą również nosić handlowe lub sportowe staniki.

Slipy pływackie lub garderoba zawierająca gumowane lub podobnie rozciągające się materiały, za wyjątkiem górnego obrzeża w tali, nie może być noszona pod kostiumem trójbojowym. Garderoba wspomagająca jest niedozwolona na zawodach IPF.

Skarpety

Skarpety mogą być noszone.

- a. Mogą być w dowolnym kolorze lub kolorach i mogą posiadać logo producenta.
- b. Nie mogą być takiej długości, aby sięgały do bandaży na kolana lub do ochraniaczy kolan.
- c. Noszenie pełnej długości pończoch, rajstop oraz getrów jest niedopuszczalne. Skarpety o długości goleni muszą być noszone, aby przykryć i chronić golenie podczas wykonywania martwego ciągu.

Pas

Zawodnicy mogą nosić pas. Jeśli jest on używany to powinien być noszony na kostiumie trójbojowym. Dozwolone do użycia na zawodach są jedynie pasy producentów znajdujących się na wykazie „Sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF”

Materiał i budowa

- a. Główna część pasa powinna być wykonana ze skóry, winylu lub innego podobnego nierozciągliwego materiału, w postaci jednej lub kilku warstw, który może być sklejonny i/lub zszywany.
- b. Pas nie może mieć żadnych dodatkowych wyściótek, wzmocnień czy wkładek z jakiegokolwiek materiału, zarówno na powierzchni zewnętrznej, jak i pomiędzy warstwami tworzącymi pas.
- c. Sprzączka powinna być przymocowana z jednego końca pasa za pomocą nitów i/lub szwów.
- d. Pas może posiadać klamrę z jednym lub dwoma bolcami lub wyposażoną w "szybko zwalnający się" mechanizm. („szybko zwalnający się” odnoszący się do dźwigni)
- e. Szlufka powinna być przymocowana za pomocą nitów i/lub szwów w pobliżu sprzączki.
- f. Pas może być jednokolorowy, np. jedno-, dwu- lub w większej ilości kolorów i bez logo, lub może posiadać logo lub emblemat:
 - nazwę kraju zawodnika,
 - imię i nazwisko zawodnika,
 - zgodnie z zasadami podanymi w rozdziale „Logo sponsora”,
 - jedynie w zawodach krajowych i niższego szczebla nazwa klubu zawodnika lub indywidualnego sponsora, jeżeli logo lub emblemat nie został zatwierdzony przez IPF.

Wymiary

1. Szerokość pasa maksymalnie 10 cm.
2. Grubość pasa maksymalnie 13 mm, wzdłuż głównej części.
3. Wewnętrzna szerokość klamry maksymalnie 11 cm.
4. Zewnętrzna szerokość klamry maksymalnie 13 cm.
5. Maksymalna szerokość szlufki 5 cm.
6. Odległość pomiędzy końcem pasa i dalszym końcem szlufki maksymalnie 25 cm.

Obuwie lub buty

Należy nosić obuwie lub buty.

- a) Należy uwzględnić wyłącznie obuwie/buty do sportów halowych; butów ciężarowych/trójbojowych lub baletek do martwego ciągu. Powyższe odnosi się do obuwia właściwego sportom halowym, np. wrestling/koszykówka. Buty do uprawiania wędrówek nie są zaliczane do tej kategorii.
- b) Żadna część podeszwy nie może być wyższa niż 5 cm.

- c) Podeszwa musi być płaska, bez wstawek, nieregularności czy przeróbek od wyglądu standardowego.
- d) Luźna wkładka, niebędąca częścią buta handlowego, jest ograniczona do jednego centymetra grubości.
- e) Skarpety z gumowaną na zewnątrz podeszwą są nie dozwolone

Bandaż na nadgarstki

1. Bandaże na nadgarstki nie mogą przekraczać 1 m długości i 8 cm szerokości.
Rękawy i zabezpieczające łąty/patki na rzepy muszą się zawierać w granicy jednego metra długości. Może być przyszyta pętla jako zabezpieczenie. Pętla ta nie może być założona na kciuk podczas wykonywanego boju.
2. Standardowe handlowe bandaż, nie szersze niż 12 cm, mogą być używane. Łączenie bandaży na nadgarstki z bandażami handlowymi jest niedozwolona.
3. Nadgarstek nie może być pokryty szerzej niż 10 cm powyżej i 2 cm poniżej środka stawu nadgarstkowego, a całość pokrycia nie będzie szersza niż 12 cm.
4. Zawodniczki muzułmanki mogą nosić hidżab (chusta na głowie) w trakcie wykonywania podejścia.

Nakolanniki

Nakolanniki, będące cylindrami z neoprenu, mogą być noszone tylko na kolanach zawodnika w trakcie wykonywania jednego z bojów; nakolanniki nie mogą być noszone czy używane na innej części ciała niż kolana. Nakolanniki nie mogą być używane łącznie z bandażami na kolana, zgodnie z zasadami podanymi w paragrafie „Bandaże” poniżej.

Dozwolone do użycia na zawodach są jedynie nakolanniki producentów znajdujących się na wykazie „Sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF”. Ponadto nakolanniki od uznanych producentów muszą spełniać wymagania podane w Przepisach Technicznych IPF; jakiegokolwiek odstępstwo nakolanników od Przepisów Technicznych IPF spowoduje niedopuszczenie do użycia na zawodach.

Nakolanniki muszą spełniać następujące wymagania:

- a) Nakolanniki muszą być wykonane w całości z jednej warstwy neoprenu lub głównie z pojedynczej warstwy neoprenu pokrytej niewspomagającą jednowarstwową tkaniną. Mogą być zeszyte z tkaniną i/lub neoprenem. Budowa nakolanników powinna być taka, aby znacząco nie pomagała i nie odbijała nóg zawodnika.
- b) Maksymalna grubość nakolanników wynosi 7 mm i maksymalna długość 30 cm.
- c) Nakolanniki nie mogą posiadać żadnych pasków, rzepów, sznurówek i podobnych pomagających dodatków wewnątrz lub na zewnątrz nakolanników. Nakolanniki muszą zachować cylindryczny kształt, bez otworów w neoprenie lub w pokrywającej go tkaninie.
- d) W trakcie używania nakolanników przez zawodnika na zawodach nie mogą stykać się z kostiumem lub skarpetami i muszą być wyśrodkowane względem stawu kolanowego.

Kciuki

Dwie warstwy plastra medycznego mogą być noszone wokół kciuka.

Kontrola wyposażenia osobistego

Na zawodach oznaczonych jako klasyczne, zawodnik pokazuje wszystkie elementy wyposażenia osobistego sędziom dokonującym ważenia jego kategorii wagowej podczas ważenia. Jakiegokolwiek elementy nie spełniające wymagań podanych w Przepisach Technicznych IPF lub uznane przez Sędziów za brudne lub rozerwane będą usunięte a zawodnik dostanie możliwość ponownego przedłożenia alternatywnych elementów. Podczas rozgrywania konkurencji Kontroler Techniczny sprawdzi również sprzęt osobisty noszony przez zawodników na rozgrzewce lub obszarze przygotowania i usunie elementy niespełniające wymagań podanych w Przepisach Technicznych IPF. Kontroler techniczny odrzuci wszelkie nakolanniki założone przy pomocy innej osoby lub metody, takiej jak użycie plastikowych

worków, środka smarującego itp. Jeżeli zawodnik wejdzie na pomost i/lub wykona bój nosząc element stroju niezgodny z wymaganiami podanymi w Przepisach Technicznych sędziowie będą postępować zgodnie z zasadą podaną w rozdziale "Sędziowie". Sędziowie i Kontroler Techniczny danej kategorii wagowej muszą się zebrać na 5 minut przed rozpoczęciem kontroli sprzętu osobistego.

Logo sponsora

Poza logo producentów i emblematami wymienionymi na „Wykazie sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF” kraj lub zawodnik może wystąpić do Sekretarza Generalnego IPF o zgodę na dodatkowe logo lub emblemat umieszczane na przedmiotach lub sprzęcie osobistym zatwierdzone dla wnioskującego państwa lub zawodnika. Do wniosku o zatwierdzenie logo lub emblematu należy dołączyć opłatę w kwocie ustalonej przez Egzekutywę IPF. IPF, za pośrednictwem Egzekutywy IPF, może zatwierdzić logo lub emblemat, ale zastrzega sobie prawo odmowy akceptacji w przypadku braku zbieżności z interesami IPF lub przekroczenia granic dobrego smaku. Egzekutywa ma również prawo do ograniczenia rozmiaru lub położenia każdego elementu wyposażenia osobistego, logo lub emblematu. Wszelkie akceptacje obowiązują od daty zatwierdzenia poprzez pozostałą część roku kalendarzowego, do końca następnego roku kalendarzowego. Po tym czasie musi nastąpić kolejny wniosek i opłata, aby logo lub emblemat pozostał nadal zatwierdzony. Logo i emblematy zatwierdzone zgodnie z tym przepisem będą umieszczone na „Wykazie sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF”. Również Sekretarz Generalny IPF wyda pismo o zatwierdzeniu wniosków, które zilustruje zaaprobowane logo lub emblemat, podając datę zatwierdzenia oraz wszelkie ograniczenia dotyczące tej akceptacji. Pismo to na zawodach jest dla sędziów akceptowalnym dowodem wyrażenia zgody.

Logo i emblematy nie znajdujące się na „Wykazie sprzętu osobistego i wyposażenia do użycia na zawodach IPF” lub nie figurujące w dodatku zatwierdzonych logo lub emblematów przyjętych przez przepisy w rozdziale „Logo sponsora”, mogą być noszone tylko na T-shirtach, obuwiu i skarpetach, gdzie logo lub emblemat jest drukowany lub wyszywany o rozmiarze nie większym niż 5 cm x 2 cm.

Zawodnik może użyć taśmy maskującej w kolorze ogólnie zgodnym z kolorem wyposażenia osobistego, na którym ją użyto, dla zasłonięcia niezatwierdzonego logo lub emblematu, tak aby uczynić ten przedmiot zgodny z przepisami.

Obowiązki i Odpowiedzialność trenera.

1. Celem działalności trenera

- f. Jest zapewnienie skutecznego szkolenia zawodników na poziomie międzynarodowym, zachęcanie do udziału w zawodach trójboju siłowego, oraz udzielić pomocy każdemu zawodnikowi w osiągnięciu najlepszych wyników na jakie wskazuje jego potencjał,

2. Na czym polega odpowiedzialność trenera ?

Trener ma wiele obowiązków związanych z powyższymi celami, musi mieć silny charakter i zdyscyplinowane podejście przez cały okres pracy, zawsze musi być odpowiedzialny.

3. Będąc trenerem, musisz wiedzieć, co następuje:

Liczba trenerów z każdego kraju dla każdej grupy zawodników w strefie rozgrzewkowej

- g. 1 zawodnik = 3 trenerów
- h. 2 zawodników w tej samej grupie = 3 trenerów
- i. 2 zawodników w dwóch różnych grupach (np.: grupa A&B) = 5 trenerów
- j. 3 zawodników = w tej samej grupie = 5 trenerów
- k. 3 zawodników = w dwóch różnych grupach (np.: grupa A&B) = 6 trenerów
- l. 4 zawodników = 6 trenerów, co jest maksymalną dozwoloną liczbą trenerów

Liczba trenerów dla każdej grupy zawodników w strefie przygotowawczej (zawody sprzętowe).

- a. 1 zawodnik = 2 trenerów
- b. 2 zawodników = 4 trenerów
- c. 3 zawodników = 5 trenerów
- d. 4 zawodników = 6 trenerów, co jest maksymalną dozwoloną liczbą trenerów

Liczba trenerów dla każdej grupy zawodników w strefie przygotowawczej (zawody klasyczne).

- a. 1 zawodnik = max 2 trenerów w jednej grupie
 - b. 2 zawodników = max 2 trenerów w jednej grupie
 - c. 3 zawodników = max 2 trenerów w jednej grupie
 - d. 3 zawodników = max 3 trenerów w dwóch grupach
 - e. 4 zawodników = maksymalnie 4 trenerów w dwóch grupach, co jest maksymalną dozwoloną liczbą trenerów
- 4. Jeżeli nie jest możliwe aby trenerzy mogli podążać za zawodnikiem należy przygotować strefę obserwacyjną z monitorem z której trenerzy mogą obserwować podejścia.
 - 5. Główny trener musi zapewnić, że tylko jeden trener idzie z zawodnikami na strefę treningową i jest odpowiednio (zgodnie z przepisami) ubrany.
 - 6. Zachowania trenerów i zawodników w strefie rozgrzewki i wyjścia na pomost to odpowiedzialność głównego trenera.
 - 7. Główny trener musi upewnić się, że każdy z jego asystentów otrzyma identyfikator ze zdjęciem, aby mieć dostęp do strefy rozgrzewki, wyjścia na pomost i strefy pomostu.
 - 8. Trener musi ustalić z organizatorem czas treningu dla swojej drużyny.
 - 9. Główny trener musi dopilnować, aby cały sprzęt używany podczas treningu został ułożony na stojakach, a podesty pozostawione są w czystości, teren treningu pozostawiony uporządkowany (brak śmieci itp.) to samo dotyczy po zakończeniu konkursu.
 - 10. Główny trener musi upewnić się, że podczas ważenia jego/jej zawodnicy muszą przedstawić sędziom następujące dokumenty: appendix, profil zawodnika i paszport.
 - 11. Główny trener musi upewnić się, że podczas kontroli sprzętu, sprzęt zawodników jest zgodny z przepisami technicznymi IPF.
 - 10. Trener główny i asystenci trenerów w strefie rozgrzewki, wyjścia na pomost i pomostu muszą potwierdzić wymóg przestrzegania wszystkich przepisów antydopingowych IPF.
 - 13. Główny trener jest odpowiedzialny za to, aby na rozgrzewce nie było nikogo z rodziny ani dzieci
 - 14. Główny trener upewnia się, że zawodnicy są przygotowani i gotowi do wejścia do dekoracji, gdy jego/jej nazwisko zostanie wyczytane.
 - 15. W strefie rozgrzewki i wyjścia na pomost, picie alkoholu przez głównego trenera, asystentów trenera i zawodników jest surowo zabronione. Żadna osoba pod wpływem alkoholu nie może przebywać w pomieszczeniu do rozgrzewki w dowolnym momencie, co musi być zapewnione przez głównego trenera.
 - 16. Delegowani zawodnicy i trenerzy muszą być członkami krajowego towarzyszenia lub federacji Związku trójboju Siłowego. Każda federacja krajowa ma autonomię w ustanawianiu własnych zasad dla swoich trenerów i zawodników reprezentacji narodowej.
 - 17. Zdjęcia i filmowanie: W strefie rozgrzewki, w przypadku niektórych zawodników, konieczne jest obejrzenie filmów wideo, aby w pełni zrozumieć drobne korekty potrzebne w ich ruchach. Ułatwia to komunikowanie się między trenerem a zawodnikiem, które może odbywać się na różnych poziomach.
 - 18. Potwierdzam, że przeczytałem i zrozumiałem powyższe. Rozumiem, że nadużycia spowodują, że będę odpowiedzialny za postępowanie dyscyplinarne ze strony Dyscyplinarnego IPF lub w przypadku odnoszącym się do pkt 10. w odniesieniu do procesów kontroli i przesłuchań w odpowiednich artykułach przepisów antydopingowych IPF.

Imię i Nazwisko głównego trenera.....

Proszę podać

Imię i Nazwisko trenera.....

Proszę podać

Federacja Narodowa.....

PODPIS.....

DATA.....

FORMUŁA IPF GL

Obowiązuje od 01.05.2020 r.

Ze względu na to, że zawodnicy trójboju siłowego różnią się wagą ciała zostali pogrupowani w kategoriach wagowych. Jednakże często istnieje konieczność zdecydowania kto jest najlepszym zawodnikiem zawodów, albo kto osiągnął najlepszy wynik w odniesieniu do jego wagi ciała. Z tego powodu potrzebny jest system oceniający wynik zawodnika w odniesieniu do jego wagi ciała, czyli innymi słowy **system oceniania**.

Celem każdego systemu oceniania jest konwersja wyniku uzyskanego przez zawodnika (w naszym przypadku wyrażonego w konkretnych jednostkach, czyli kilogramach) na jakieś umowne punkty. Zasadą konwersji wyniku sportowego w kilogramach na punkty jest **skala punktacji**. Aby móc porównać wyniki zawodników o różnych wagach ciała skala punktacji (Punkty IPF GL) została wyrażona w postaci następującej formuły:

$$\text{Punkty IPF GL} = \text{Współczynnik IPF GL} \times \text{Wynik [kg]}, \text{ jeśli Wynik} \neq 0, \\ \text{Punkty IPF GL} = 0, \text{ jeśli Wynik} = 0,$$

Współczynnik IPF GL występujący w formule jest wyliczany według poniższego wzoru:

$$\text{Współczynnik IPF GL} = \frac{100}{A - B * e^{(-C * Waga)}}$$

Gdzie: **Waga** –waga ciała zawodnika, **A,B,C** –stałe, **e** jest podstawą logarytmu naturalnego, **100** – współczynnik normujący i **Waga** musi spełniać następujące warunki: **Waga** >= 40kg dla mężczyzn i **Waga** >= 35kg dla kobiet.

Parametry wzoru (stałe) dla różnych typów zawodów zostały przedstawione w poniższej Tabeli 1:

Tabela 1. Współczynniki wzoru.

		A	B	C
MĘŻCZYŹNI	Trójbój sprzętowy	1236.25115	1449.21864	0.01644
	Trójbój klasyczny	1199.72839	1025.18162	0.00921
	Wyciskanie leżąc sprzętowe	381.22073	733.79378	0.02398
	Wyciskanie leżąc klasyczne	320.98041	281.40258	0.01008
KOBIETY	Trójbój sprzętowy	758.63878	949.31382	0.02435
	Trójbój klasyczny	610.32796	1045.59282	0.03048
	Wyciskanie leżąc sprzętowe	221.82209	357.00377	0.02937
	Wyciskanie leżąc klasyczne	142.40398	442.52671	0.04724

DODATKOWE PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE W POLSCE

Na wszystkich zawodach organizowanych w Polsce, obowiązują jednolite zasady rywalizacji sportowej w PZKFITS. Ponadto dokumentem szczegółowo regulującym zasady uczestnictwa w konkretnych zawodach, sposoby rywalizacji i klasyfikacji, kwestie opłat jest „Wzorcowy regulamin zawodów trójboju siłowego i konkurencji objętych nadzorem PZKFITS”.

Kategorie wiekowe juniorów

W Polsce obowiązują następujące grupy wiekowe juniorów liczone rocznikowo, zarówno dla mężczyzn, jak i dla kobiet:

Senior:	od dnia ukończenia 14 lat,
Młodzik:	od 14 do 16 lat
Junior młodszy :	od 17 do 18 lat
Junior :	od 19 do 20 lat
Młodzieżowiec :	od 21 do 23 lat

Sposób rywalizacji i klasyfikacje

1. Klasyfikacja indywidualna zostanie przeprowadzona w kategoriach wagowych podanych w „Przepisach sędziowania i organizacji zawodów trójboju siłowego”, stosownie do rozgrywanych kategorii wiekowych podanych w komunikacie o zawodach.
 - a) Zawodnik lub zawodniczka ma prawo startu tylko w jednej kategorii wiekowej juniorskiej w przypadku rozgrywania dwóch lub więcej takich kategorii na tych samych zawodach. Start musi się odbyć w najniższej rozgrywanej kategorii wiekowej, wynikającej z roku urodzenia.
 - b) Gdy zawody rozgrywane są w wielu kategoriach wiekowych, zawodnik lub zawodniczka ma prawo do startu w jednej kategorii wynikającej z roku urodzenia – młodzik, junior młodszy, junior, młodzieżowiec lub weteran i dodatkowo w kategorii seniorów.
 - c) W sytuacji, gdy na pomoście bezpośrednio rywalizuje junior z seniorem i gdy dojdzie do sytuacji, w której junior zgłosi i zaliczy ciężar 202 kg., który jest rekordem juniorów, ale nie jest rekordem w kategorii seniorów w danym boju, to ciężar ten będzie wpisany do protokołu w klasyfikacji juniorów, natomiast do klasyfikacji seniorów wpisany będzie ciężar podzielny przez 2,5 kg., zaokrąglając w dół, czyli w tym przypadku 200 kg. Przepis ma zastosowanie również w sytuacji, gdy rywalizują weteran z seniorem.
 - d) Klasyfikacja indywidualna jest prowadzona bez względu na ilość osób startujących w poszczególnych kategoriach wagowych i wiekowych.
 - e) Ceremonia dekoracji jest integralną częścią zawodów. Każdy zawodnik/a ma obowiązek wziąć udział w ceremonii dekoracji swojej kategorii, w której został sklasyfikowany. Nieuzasadnione niezgłoszenie się na ceremonię dekoracji automatycznie skutkuje dyskwalifikacją.
 - f) Kluby są klasyfikowane w punktacji drużynowej, jeżeli w rywalizacji zostaną sklasyfikowane minimum dwie osoby reprezentujące klub w danej klasyfikacji.
2. Do zawodów można zgłosić nieograniczoną ilość kobiet w ramach jednej drużyny, bez limitu ilości zawodniczek w tej samej kategorii wagowej oraz nieograniczoną ilość mężczyzn w ramach jednej drużyny, bez limitu ilości zawodników w tej samej kategorii wagowej.
3. Dozwolony jest jeden start danej osoby podczas zawodów łączących dwie lub więcej kategorii wiekowych. Zawodnik sklasyfikowany w dwóch kategoriach wiekowych podczas takich zawodów sklasyfikowany jest w jednej kategorii wagowej, posiadając jednakową wagę ciała we wszystkich tych klasyfikacjach.
4. Zawodniczki i zawodnicy mają obowiązek wystartowania na zawodach zgodnie z grupami startowymi ustalonymi na podstawie listy startowej.
5. Zawodniczki i zawodnicy startujący w zawodach sklasyfikowani będą w kategoriach wagowych, po uzyskaniu wyniku minimum.
 - a) Trzeciej klasy sportowej w klasyfikacji seniorów,
 - b) Klasy młodzieżowej A w klasyfikacji juniorów do lat 23,
 - c) Klasy młodzieżowej B w klasyfikacji juniorów do lat 20,
 - d) Klasyfikacje młodzików do lat 16 i juniorów młodszych do lat 18 oraz weteranów nie wymagają limitów wynikowych
6. Limitom tym podlegają wszyscy startujący. Osoby uzyskujące wynik poniżej przewidzianego limitu nie są sklasyfikowane, tj. nie biorą w jakikolwiek sposób udziału w jakichkolwiek klasyfikacjach na danych zawodach.

Limity na klasy sportowe w trójboju siłowym Mężczyźni

Klasa sportowa	Kategoria wagowa								
	53	59	66	74	83	93	105	120	120+
M	brak	555	610	665	715	760	800	830	855
I	brak	500	550	600	645	685	720	750	770
II	brak	445	490	535	575	610	640	665	685
III	brak	375	415	450	485	515	545	565	580
Młodzieżowa									
A	300	335	365	400	430	460	480	500	515
B	270	300	335	365	390	415	435	455	465

Kobiety

	Kategoria wagowa								
	43	47	52	57	63	69	76	84	84+
M	brak	325	350	375	405	430	460	490	520
I	brak	295	315	340	365	385	410	440	470
II	brak	260	280	300	325	345	365	390	420
III	brak	220	240	255	275	290	310	330	355
Młodzieżowa									
A	185	195	210	225	245	260	275	295	315
B	170	180	190	205	220	235	250	265	285

Limity na klasy sportowe w wyciskaniu leżąc

Mężczyźni

Klasa sportowa	Kategoria wagowa								
	53	59	66	74	83	93	105	120	120+
M	brak	170	190	205	220	235	245	255	265
I	brak	155	170	185	200	210	220	230	235
II	brak	135	150	165	175	190	200	205	210
III	brak	115	130	140	150	160	170	175	180
Młodzieżowa									
A	92,5	102,5	112,5	122,5	132,5	140	147,5	152,5	157,5
B	82,5	92,5	102,5	112,5	120	127,5	135	140	142,5

Kobiety

Klasa sportowa	Kategoria wagowa								
	43	47	52	57	63	69	76	84	84+
M	brak	80	87,5	92,5	100	105	112,5	120	127,5
I	brak	72,5	77,5	82,5	90	95	100	107,5	115
II	brak	65	70	75	80	85	90	97,5	102,5
III	brak	55	60	62,5	67,5	72,5	77,5	82,5	87,5
Młodzieżowa									
A	45	47,5	52,5	55	60	65	67,5	72,5	77,5
B	42,5	45	47,5	50	55	57,5	60	65	70

Limity na klasy sportowe w trójboju siłowym klasycznym

Mężczyźni

Klasa sportowa	Kategoria wagowa								
	53	59	66	74	83	93	105	120	120+
M	brak	485	535	585	630	670	705	730	750
I	brak	435	480	525	565	600	635	660	675
II	brak	390	430	470	505	535	565	585	600
III	brak	330	365	395	425	455	475	495	510
Młodzieżowa									
A	265	290	320	350	380	400	425	440	450
B	240	265	295	320	345	365	385	400	410

Kobiety

Klasa sportowa	Kategoria wagowa								
	43	47	52	57	63	69	76	84	84+
M	brak	270	290	315	340	360	380	405	435
I	brak	245	260	280	305	320	340	365	390
II	brak	215	235	250	270	285	305	325	345
III	brak	185	200	215	230	245	260	275	295
Młodzieżowa									
A	155	165	175	190	205	215	230	245	260
B	140	150	160	170	185	195	205	220	235

Limity na klasy sportowe w wyciskaniu leżąc klasycznym

Mężczyźni

Klasa sportowa	Kategoria wagowa								
	53	59	66	74	83	93	105	120	120+
M	brak	130	145	157,5	170	180	190	197,5	202,5
I	brak	117,5	130	142,5	152,5	162,5	170	177,5	182,5
II	brak	105	115	127,5	135	145	152,5	157,5	162,5
III	brak	90	97,5	107,5	115	122,5	127,5	135	137,5
Młodzieżowa									
A	72,5	80	87,5	95	102,5	107,5	115	117,5	122,5
B	65	72,5	80	87,5	92,5	97,5	102,5	107,5	110

Kobiety

Klasa sportowa	Kategoria wagowa								
	43	47	52	57	63	69	76	84	84+
M	brak	62,5	65	70	77,5	82,5	87,5	92,5	97,5
I	brak	55	60	65	70	75	77,5	82,5	87,5
II	brak	50	52,5	57,5	62,5	65	70	75	77,5
III	brak	42,5	45	47,5	52,5	55	60	62,5	67,5
Młodzieżowa									
A	35	37,5	40	42,5	47,5	50	52,5	55	60
B	32,5	35	37,5	40	42,5	45	47,5	50	55

7. Do klasyfikacji drużynowej mężczyzn liczy się pięć najlepszych z zajętych miejsc przez zawodników. Do klasyfikacji drużynowej kobiet liczy się pięć najlepszych z zajętych miejsc przez zawodniczki.
8. Punkty do klasyfikacji drużynowej kobiet lub mężczyzn obliczane są wg następującego klucza: I-12pkt., II-9pkt., III-8pkt., IV-7pkt., V-6pkt., VI-5pkt., itd. Miejsce X i niższe otrzymują po jednym punkcie. Punktowane są kluby sportowe spełniające kryteria udziału w klasyfikacji drużynowej kobiet lub mężczyzn.
9. Najlepszą zawodniczką wśród zawodniczek i najlepszym zawodnikiem wśród zawodników zostanie uznana odpowiednio zawodniczka/zawodnik z największą liczbą punktów IPF.
10. Osoba poddana badaniom antydopingowym oraz klub sportowy, który na tych zawodach reprezentuje, zostanie odpowiednio oznaczona w publikowanych wynikach, klasyfikacjach i zestawieniach niniejszych zawodów.
 - a) Wyniki tej osoby i ich wszelkie skutki traktowane są, jako tymczasowe do czasu zakończenia wszystkich procedur antydopingowych związanych z niniejszymi zawodami.
 - b) Punkty drużynowe klubu sportowego, którego barwy reprezentuje osoba badana przez Komisję Antydopingową traktowane są, jako tymczasowe, do czasu zakończenia wszystkich procedur antydopingowych związanych z niniejszymi zawodami.

- c) Po zakończeniu wszystkich procedur antydopingowych związanych z niniejszymi zawodami wyniki tymczasowe stają się ostatecznymi
11. Każdy przypadek zawieszenia zawodniczki lub zawodnika w wyniku kontroli antydopingowej,
- a) Powoduje jej/jego dyskwalifikację na tych zawodach.
 - b) Pomniejsza punkty drużynowe klubu sportowego, którego reprezentantem była zawieszona osoba w dniu pobrania próbki do badania antydopingowego, o wartość 12 punktów.
 - c) Zobowiązuje zwrócenie do Organizatora wszystkich trofeów i nagród zdobytych na niniejszych zawodach przez zawieszoną osobę i klub sportowy, którego barwy reprezentowała w dniu pobrania próbki do badania antydopingowego, oraz korektę wyników zawodów i wszelkich zestawień czy klasyfikacji, w których brała udział zawieszona osoba lub jej klub, włącznie ze zmianą trofeów wynikłą z przesunięć będących skutkiem zawieszenia tej osoby.

Sprzęt osobisty:

Dozwolone jest używanie pasów trójbojowych, ciężarowych oraz kostiumów spełniających kryteria techniczne IPF również tych nie będących na liście IPF.

Rekordy Polski

We wszystkich grupach wiekowych notowane rekordy Polski.

Za rekordy Polski uważane są wyniki wyższe niż aktualny rekord lub limit.

Notowane są rekordy Polski z wydzieleniem podgrupy rekordów Polski klasycznych i rekordy sprzętowe. Rekordy klasyczne notowane są wyłącznie na zawodach rozgrywanych bez sprzętu wspomagającego. Do rekordów klasycznych włączone są dotychczasowe rekordy mistrzostw Polski młodzików (do 16 lat).

1. Rekordy Polski sprzętowe można ustanawiać:
 - a) na wszystkich zawodach, gdzie można ustanawiać rekordy świata i/lub kontynentu,
 - b) na Mistrzostwach Polski i Pucharach Polski.
2. Rekordy Polski klasyczne można ustanawiać
 - a) na wszystkich zawodach międzynarodowych rozgrywanych klasycznie,
 - b) na Mistrzostwach Polski i Pucharach Polski rozgrywanych klasycznie.

Rekordy Polski w zgrupowanych kategoriach

Rekordy Polski notowane są w oddzielnych kategoriach wagowych i grupach wiekowych. Jeżeli w zawodach organizator połączył kategorie wagowe, np. 59-66, 74-83, 93-+120, lub też zawodnicy startują w kat. wszechwag (Puchary), to rekordy Polski notowane są w kategorii wagowej, do której należałby zawodnik biorąc pod uwagę jego wagę ciała. Na przykład: zawodnik waży 116 kg, a startuje w kategorii +93 kg, to rekord jest odnotowany w kategorii do 120 kg.

Podobnie jest z grupami wiekowymi. Weteran startując w swojej grupie wiekowej wynikającej z wieku będzie miał zaliczony rekord Polski w swojej grupie wiekowej seniorów. W odniesieniu do juniorów, wynik będzie również zaliczony jako rekord kategorii seniorów, jeśli przewyższa dotychczasowy rezultat.

Postanowienia końcowe

W przypadku rażących przekroczeń regulaminu zawodów oraz łamania zasad współżycia społecznego, skład trzyosobowy: przedstawiciel PZKFITS, delegowany członek Kolegium Sędziów TS oraz sekretarz zawodów, mają prawo dyskwalifikacji oraz zawieszenia w prawach: zawodnika, działacza, sędziego lub każdego uczestnika zawodów.